

Книга за произхода на
Иесус от Назарет

Свитък за произхода на Иесус помазаника, сина на Давид, сина на Авраам.

От Авраам се роди Исаак, а от Исаак се роди Яков, а от Яков се родиха Юда и братята му, а от Юда се родиха Фарес и Зара от Тамар, а от Фарес се роди Есром, а от Есром се роди Арам, а от Арам се роди Аминадав, а от Аминадав се роди Наасон, а от Наасон се роди Салмон, а от Салмон се роди Вооз от Рахав, а от Вооз се роди Овид от Рут, а от Овид се роди Йесей, а от Йесей се роди цар Давид, а от цар Давид се роди Соломон от уриевата жена, а от Соломон се роди Ровоам, а от Ровоам се роди Авиа, а от Авиа се роди Аса, а от Аса се роди Йосафат, а от Йосафат се роди Йорам, а от Йорам се роди Озиас, а от Озиас се роди Йоатам, а от Йоатам се роди Ахаз, а от Ахаз се роди Езекия, а от Езекия се роди

Манасия, а от Манасия се роди Амон, а от Амон се роди Йосия, а от Йосия се родиха Йехония и братята му [във годините] около преселването във Вавилон. А след преселването във Вавилон от Йехония се роди Салатиил, а от Салатиил се роди Зоровавел, а от Зоровавел се роди Авиуд, а от Авиуд се роди Елиаким, а от Елиаким се роди Азор, а от Азор се роди Садок, а от Садок се роди Ахим, а от Ахим се роди Елиуд, а от Елиуд се роди Елеазар, а от Елеазар се роди Матан, а от Матан се роди Яков, а от Яков се роди Йосиф, мъжът на Мария, от която се роди Иесус, наричан помазаникът. И така, всички родове от Авраам до Давид [бяха] четиринадесет рода, и от Давид до преселването във Вавилон – четиринадесет рода, и от преселването във Вавилон до помазаника – четиринадесет рода.

А раждането на Иесус помазаника беше така, защото след като се сгоди майка му Мария за Йосиф, преди те да се бяха събрали, се разбра, че е бременна от святия дух. А Йосиф, мъжът ѝ, понеже беше справедлив и не искаше да я опозори, реши да я напусне тайно. А докато обмисляше тези [неща], ето, вестител от господаря му се яви насън, и казваше:

– Йосифе, сине на Давид, не се бой да вземеш Мариам, твоята съпруга, защото заченатото в нея е от святия дух. И ще роди син, и ще наречеш името му Иесус, защото той ще спаси народа си от престъпленията му.

А всичко това стана, за да бъде изпълнено казаното от господаря чрез пророка, който казва:

Ето, девствена жена ще забременее и ще роди син, и ще нарекат името му Емануил, което се превежда „с нас [е] богът“.

А Йосиф, като стана от сън, направи както му нареди вестителят на господаря и взе съпругата си. И не я познаваше, докато не роди своя първороден син, и нарече името му Иесус.

А когато Иесус се роди във Витлеем, в Юдея, в дните на цар Ирод, ето, магове от източните страни дойдоха в Ерусалим и казаха:

– Къде е родилият се цар на юдеите, защото видяхме звездата му на изток и дойдохме да му се поклоним?

А когато чу цар Ирод, се смути, и целият Ерусалим с него. И като събра всички главни

свещеници и писари на народа, разпитваше, къде се ражда помазаникът. А те му казаха:

– Във Витлеем, в Юдея, защото така е написано чрез пророка:

И ти, Витлеем, земя на Юда, никак не си най-малък сред началниците на Юда, защото от тебе ще излезе началник, който ще пасе моя народ Израел.

Тогава Ирод, като повика тайно маговете, внимателно ги разпита за времето, когато се явява звездата. И като ги изпрати във Витлеем, каза:

– Като отидете, разучете внимателно за детето. А когато го намерите, известете ми, за да дойда да му се поклоня и аз!

А те, като изслушаха царя, тръгнаха, и ето, звездата, която бяха видели на изток, вървеше пред тях, докато дойде, и се спря над [къщата] където беше детето. А когато видяха звездата, зарадваха се с твърде голяма радост. И след като влязоха в къщата, намериха детето с майка му Мария, и паднаха, и му се поклониха. И като отвориха съкровищниците си, поднесоха му дарове – злато, тамян и смирна. И инструктирани насън да не се

връщат при Ирод, си отидоха по друг път в своята си страна.

А когато те си бяха отишли, ето, вестител от господаря се явява на сън на Йосиф и казва:

– Стани, вземи детето и майка му, и бягай в Египет, и стой там докато ти кажа, защото предстои Ирод да търси детето, за да го погуби.

А той, като стана, взе детето и майка му през нощта и отиде в Египет. И остана там до смъртта на Ирод, за да се изпълни казаното от господаря чрез пророка, който казва:

От Египет повиках сина си.

Тогава Ирод, като видя, че беше подигран от маговете, се разгневи твърде много. И като изпрати, погуби всички момчета във Витлеем и във всички негови околности от две години и надолу, според времето, което беше разбрал точно от маговете. Тогава се изпълни казаното от пророк Еремия:

Глас се чу в Рама, жалеене и плач, и голямо оплакване – Рахил плачеше за децата си и не искаше да се утеши, защото ги няма.

А когато умря Ирод, ето, вестител от господаря се явява насън на Йосиф в Египет и казва:

– Стани, вземи детето и майка му, и отиди в земята на Израел, защото умряха тези, които търсеха душата на детето!

А той като стана, взе детето и майка му и отиде в земята на Израел. Но понеже чу, че Архелай царува над Юдея вместо баща си Ирод, се уплаши да отиде там. И инструктиран насън, отиде в пределите на Галилея, и като дойде, засели се в града наричан Назарет, за да се изпълни казаното чрез пророците, че ще бъде наричан Назарянина.

В онези дни Йоан потапящия беше в пустинята на Юдея и прогласяваше, казвайки:

– Разкайвайте се, защото царството [което е] на небесата е близо!

Защото този е, за когото говори пророк Исая, като казва:

Глас на викация в пустинята: „Пригответе пътя за господаря, правете пътеките му прави!“

А сам Йоан имаше облеклото си от камилска козина и кожен колан около кръста си, а храната му беше скакалци и див мед. Тогава излизаше при него Йерусалим и цяла Юдея, и цялата околност на Йордан, и бяха потапяни [във водите на Йордан] от него, като признаваха престъпленията си. А като видя мнозина от фарисеите и садукееите, че идваха на потапянето му, каза им:

– Деца на усойници, кой ви предупреди да бягате от предстоящия гняв? Затова дайте плодове съответстващи на разкаяние и не мислете да казвате в себе си *Авраам е наш баща*, защото казвам ви, че богът може от тези камъни да въздигне деца на Авраам. А и брадвата вече е поставена при корена на дърветата. Затова всяко дърво, което не дава добър плод, бива отсичано и хвърляно в огън. Аз ви потапям във вода за разкаяние, а този, който идва след мене е по-силен от мене, на когото не съм достоен да поднеса сандалите – той ще ви потопи в святия дух и в огън. Вейлката е в ръката му и ще изчисти внимателно хармана си и ще събере житото си в склада, а сламата ще изгори в неугасим огън.

Тогава Иесус идва от Галилея до [река] Йордан при Йоан, за да бъде потопен от него. А Йоан го възпираше и казваше:

– Аз имам нужда да бъда потопен от тебе и ти идваш при мене?

А Иесус в отговор му каза:

– Остави сега, защото така подобава за нас да изпълним всичко, което е справедливо!

Тогава го остави. И когато беше потопен Иесус, веднага излезе от водата. И ето, отвори се за него небесата, и видя духът на бога да слиза като гълъб и да идва върху него. И ето, глас от небесата, който казваше:

– Този е моят възлюбен син, в когото БЛАГОВОЛИХ.

Тогава Иесус беше отведен от духа в пустинята, за да бъде изпитан от клеветника. И след като не яде четиридесет дена и четиридесет нощи, най-накрая огладня. И като дойде при него този, който изпитва, каза:

– Ако си синът на бога, кажи тези камъни да станат хлябове.

А той в отговор каза:

– Написано е: *Не само чрез хляб ще живее човек, но чрез всяка дума излизаща от устата на бога.*

Тогава клеветникът го завежда в святия град и го поставя на стрехата на храма, и му казва:

– Ако си синът на бога, хвърли се долу, защото е написано: *На вестителите си ще заповяда за тебе и на ръце ще те понесат, да не би да удариш в камък крака си.*

Казваше му Иесус:

– Също така е написано: *Няма да изпиташ господаря твоя бог.*

Пак го завежда клеветникът на една твърде висока планина и му показва всички царства на света и тяхната слава, и му казва:

– Ще ти дам всички тези [царства], ако паднеш да ми се поклониш.

Тогава Иесус му казва:

– Махни се, Сатана, защото е написано: *На господаря твоя бог ще се покланяш и само на него ще служиш.*

Тогава клеветникът го оставя, и ето, вестители дойдоха и му служеха.

А когато Иесус чу, че Йоан е предаден, се върна в Галилея. И като остави Назарет, дойде и се засели в Капернаум край морето в границите на Завулон и Нефталим, за да бъде изпълнено казаното чрез пророк Исаия, който казва: *Земята на Завулон и земята на Нефталим отвъд [река] Йордан, Галилея на народите. Народът, който обитаваше в тъмнина, видя голяма светлина, и за тези, които обитаваха в страната и сянката на смъртта, над тях изгря светлина.*

Оттогава Иесус започна да разгласява и да казва: *Разкайвайте се, защото е наближило царството [което е] на небесата!* А докато вървеше покрай Галилейско море, видя двама братя: Симон, когото наричаха Камък, и Андрей неговия брат, да хвърлят мрежа в морето (тъй като бяха рибари), и им казва: *Елате след мене и ще ви направя рибари [които ловят] хора!* А те, като оставиха веднага мрежите, го последваха. И като отмина оттам, видя други двама братя: Яков син на Зеведей и Йоан, брат му, в лодка с баща им

Зеведей да приготвят мрежите си, и ги повика. А те, като оставиха веднага лодката и баща си, го последваха.

И Иесус обхождаше цяла Галилея, като [ги] учеше в синагогите им и разгласяваше добрата вест на царството, и лекуваше всяка болест и всяка слабост в народа. И разчу се слухът за него в цяла Сирия и доведоха при него всички, които бяха зле от различни болести, и държани в страдания, и демонизирани, и лунатици (сомнамбули), и парализирани, и ги излекува. И последваха го големи множества от Галилея и Декаполис, и Ерусалим, и Юдея, и отвъд [река] Йордан. А като видя множеството, се качи на [една] планина. И когато той седна, учениците му дойдоха при него. И като отвори устата си, учеше ги, казвайки:

– Блажени [са] бедните в духа, защото е тяхно царството [което е] на небесата. Блажени са опечалените, защото те ще бъдат утешени. Блажени [са] кротките, защото те ще наследят земята. Блажени [са] тези, които са гладни и жадни за справедливостта, защото те ще бъдат наситени. Блажени [са] състрадателните, защото те ще получат

състрадание. Блажени [са] чистите в сърцето [си], защото те ще видят бога. Блажени [са] миротворците, защото те ще бъдат наречени синове на бога. Блажени [са] гонените заради справедливостта, защото е тяхно царството [което е] на небесата. Блажени сте, когато ви похулят и подгонят, и като лъжат, кажат всякаква зла дума против вас, поради мене. Радвайте се и веселете се, понеже възнаграждението ви на небесата е голямо, защото така бяха гонени пророците, които бяха преди вас.

“Вие сте солта на земята, но ако солта обезсолее, с какво ще бъде осолена? Вече не става за нищо, освен да бъде изхвърлена вън и да бъде тъпкана от хората.

“Вие сте светлината на света. Град, който е разположен на планина, не може да бъде скрит. Нито запалват светило и го поставят под леген, но на светилник, и свети на всички, които са в къщата. Така да свети вашата светлина пред хората, че да видят добрите ви дела и да прославят вашия баща, който е на небесата.

“Не мислете, че дойдох да отменя закона или пророците. Не дойдох да [ги] отменя, но

да [ги] изпълня. Защото амин, казвам ви, докато небето и земята не преминат, [нито] най-малката буква или част от буква няма да премине докато не се изпълнят всички [неща]. Затова който наруши една от тези най-малки заповеди и научи така хората, най-малък ще бъде наречен в царството [което е] на небесата, а който извърши и научи, той ще бъде наречен велик в царството [което е] на небесата. Защото казвам ви, че ако вашата справедливост не надмине тази на писарите и фарисеите, няма да влезете в царството [което е] на небесата.

“Чухте, че бе казано на древните: *Не убивай, а който убие, подлежи на съд.* А аз ви казвам, че всеки, който се гневи на брат си без причина, подлежи на съд, а който каже на брат си: *Рака*, подлежи на парламента, а който каже: *Глупако*, подлежи на огнената Геена. Затова, ако принасяш дара си на олтара и там си спомниш, че брат ти има нещо против тебе, остави дара си там пред олтара, и първо отиди, и се помири с брат си, и тогава, като дойдеш, принасяй дара си.

“Спогаждай се с противника ти бързо, докато си по пътя с него, да не би противникът

ти да те предаде на съдията, и съдията да те предаде на слугата, и да бъдеш хвърлен в затвора. Амин, казвам ти, няма да излезеш оттам, докато не върнеш последната стотинка.

“Чухте, че бе казано на древните: *Не прелюбодействай*. А аз ви казвам, че всеки, който гледа жена, за да я пожелае, вече е прелюбодействал с нея в сърцето си. А ако дясното ти око те скандализира, извади го и хвърли го от себе си, защото е по-добре за тебе да загине една от частите ти, отколкото цялото ти тяло да бъде хвърлено в Геена. И ако дясната ти ръка те скандализира, отсеци я и хвърли я от себе си, защото е по-добре за тебе да загине една от частите ти, отколкото цялото ти тяло да бъде хвърлено в Геена.

“Също така се каза, че *Който напусне съпругата си, да ѝ даде документ за развод*. Но аз ви казвам, че който напусне съпругата си, освен по причина на изневяра, прави я да прелюбодейства, и който се ожени [за нея], ако е напуснатата, прелюбодейства.

“Пак чухте, че бе казано на древните: *Да не престъпваш клетвата си/не се кълнеш лъжливо, но да изпълняваш пред господаря*

клетвите си. Но аз ви казвам да не се кълнете изобщо: нито в небето, понеже е трон на бога; нито в земята, понеже е подиум на краката му; нито в Ерусалим, понеже е градът на великия цар; нито в главата си да се закълнеш, понеже не можеш да направиш един косъм бял или черен, но да бъде словото *ви да* — да, *не* — не, а каквото е повече от тези, е от злия.

“Чухте, че бе казано: *Око за око и зъб за зъб.* Но аз ви казвам, да не се възпротивиш на злото, но който те плесне по дясната страна, обърни му и другата. И който иска да те осъди и да ти вземе робата, дай му и плаща [си]. И който те задължи една миля, иди с него две. На този, който ти иска, давай, и не се обръщай от този, който ти иска на заем.

“Чухте, че бе казано: *Ще обичаш ближния си и ще мразиш врага си.* Но аз ви казвам, обичайте враговете си, благославяйте тези, които ви кълнат, правете добро на тези, които ви мразят, и молете се за тези, които ви заплашват и преследват, за да бъдете синове на вашия баща, който е на небесата. Защото слънцето му изгрява за зли и за добри, и дава дъжд на справедливи и несправедливи.

Защото ако обикнете тези, които ви обичат, какво възнаграждение имате – не правят ли същото и данъчните? И ако поздравите само братята си, какво по-добро правите – не правят ли така и данъчните? Затова, бъдете съвършени, както вашият баща, който е на небесата, е съвършен.

“Внимавайте да не вършите състраданието си за пред хората, за да ви виждат, ако ли не, нямате възнаграждение при вашия баща, който е на небесата. Затова, когато вършиш [нещо от] състрадание, не тръби пред себе си, както правят двуличниците в синагогите си и по улиците, за да бъдат прославени от хората. Амин, казвам ви, те имат своето си възнаграждението. А ти, когато правиш [нещо от] състрадание, да не узнае лявата ти ръка, какво прави дясната ти ръка, за да бъде твоето състрадание в тайно, и твоят баща, който вижда в тайното, сам той ще ти възвърне наяве.

“И когато се молиш, не бъди като двуличниците, които обичат да се молят в синагогите си и по кръстовищата на улиците, за да ги видят хората. Амин, казвам ви, те имат своето си възнаграждение. А ти когато се

молиш, влез в килера си, и като заключиш вратата си, помоли се на твоя баща, който е в тайното, и твоят баща, който вижда в тайното, ще ти възвърне наяве. А когато се молите, не говорете празни приказки като чуждоземците, защото те считат, че в многословието си ще бъдат чути. Затова не бъдете подобни на тях, защото вашият баща знае какви са нуждите ви, преди вие да му поискате. Вие, прочее, се молете така:

“Татко наш, който си на небесата, да бъде осветено твоето име. Да дойде твоето царство. Да бъде твоята воля, както на небето, така и на земята. Ежедневния ни хляб дай ни днес и прости ни дълговете, както и ние прощаваме на нашите длъжници. И не ни въвеждай в изпитание, но избави ни от злото, защото твое е царството, и силата, и славата завинаги. Амин.

“Защото ако простите на хората техните провинения, вашият баща, който е на небесата, ще прости и на вас. Но ако не простите на хората техните провинения, нито вашият баща ще прости вашите провинения.

“А когато се въздържате от храна, не бъдете мрачни като двуличниците, защото

помрачават лицата си, за да ги видят от хората, че се въздържат от храна. Амин, казвам ви, че имат своето възнаграждение. А ти, когато се въздържаш от храна, помажи главата си и умий лицето си, за да не покажеш на хората, че се въздържаш от храна, но на баща ти, който е в тайното, и баща ти, който вижда в тайното, ще ти въздаде наяве.

“Не си събирайте съкровища на земята, където молец и ръжда рушат, и където крадци прокопават и крадат, но събирайте си съкровища на небето, където нито молец, нито ръжда рушат, и където крадци не прокопават, нито крадат. Защото където е съкровището ви, там ще бъде и сърцето ви.

“Светилото на тялото е окото, затова ако окото ти е чисто, цялото ти тяло ще бъде светло. Но ако окото ти е зло, цялото ти тяло ще бъде тъмно. Ако, прочее, светлината, която е в теб, е тъмнина, колко ще е тъмнината?

“Никой не може да служи на двама господари, защото или ще намрази единия и ще обикне другия, или ще се привърже към единия и ще презре другия. Не можете да служите на бога и на богатството.

“Затова ви казвам, не се тревожете за душата си: какво да изядете и какво да изпиете, нито за тялото си: какво да облечете! Не е ли душата по-ценна от храната и тялото [по-ценно] от облеклото? Вгледайте се в небесните птици, че не сеят, нито жънат, нито събират в складове, и вашият небесен баща ги храни. Вие не сте ли много по-ценни от тях? А кой от вас, като се тревожи, може да добави един лакът на ръста си? И за облекло защо се тревожите? Разгледайте как растат полските кремове – не се трудят нито предат, но казвам ви, че нито Соломон в цялата си слава бе облечен като един от тях. Но ако богът така облича полската трева, която днес я има и утре се хвърля в пещ, няма ли [да облича] много повече вас, маловерци? Затова, да не се разтревожите, като казвате: *Какво да изядем?* или *Какво да изпием?*, или *Какво да облечем?*, защото народите търсят всички тези [неща], защото вашият небесен баща знае, че имате нужда от всички тези [неща]. Но първо търсете царството на бога и неговата справедливост, и всички тези [неща] ще ви бъдат прибавяни. И така, да не се разтревожите за утрешния ден, защото утрешният

ден ще се тревожи за своите си [неща] — достатъчно е на деня неговото му зло.

“Не съдете, за да не бъдете осъдени. Защото както съдите , [така] ще бъдете съдени, и както мерите, [така] ще ви бъде отмерено.

“А защо гледаш съчицата в окоето на брат си, а гредата в твоето око не забелязваш? Или как ще кажеш на брат си *Остави ме да извадя съчицата от окоето ти*, и ето, гредата – в твоето око? Двуличнико, извади първо гредата от твоето око, и тогава ще виждаш ясно, за да извадиш съчицата от окоето на брат си.

“Да не дадете святото на кучетата, нито да хвърлите бисерите си на свинете, да не би да ги стъпчат с краката си и като се обърнат, да ви разкъсат!

“Искайте и ще ви бъде давано, търсете и ще намирате, хлопайте и ще ви бъде отваряно. Защото всеки, който иска, получава, който търси, намира, и [на] който хлопа, ще му бъде отваряно. Или кой от вас е човек, на когото, ако неговият син му поиска хляб, ще му даде камък? Или ако поиска риба, нима ще му даде змия? И така, ако вие, бидейки зли, знаете да давате добри дарове на децата

си, колко повече вашият баща, който е на небесата, ще даде добри неща на тези, които искат от него? Затова, всички неща, които искате хората да ви правят, така и вие правете за тях, защото това са законът и пророците.

“Влезте през тясната врата, понеже широка е вратата и широк е пътят, които водят към гибелта, и мнозина са тези, които влизат през нея. Понеже тясна е вратата и стеснен е пътят, който води към живота, и малцина са тези, които го намират.

“Но се пазете от лъжепророците, които идват при вас [облечени] в овчи дрехи, а отвътре са хищни вълци! По плодовете им ще ги разпознавате. Нима събират грозде от тръни, или смокини от бодили? Така всяко добро дърво ражда добри плодове, а всяко гнило дърво ражда лоши плодове. Не може добро дърво да ражда лоши плодове, нито гнило дърво да ражда добри плодове. Всяко дърво, което не ражда добър плод, се отсича и се хвърля в огън. И така, по плодовете им ще ги разпознавате.

“Не всеки, който ми казва: *Господарю, господарю!*, ще влезе в царството [което е] на небесата, но този, който върши волята на моя

баща, който е на небесата. Мнозина ще ми кажат в онзи ден: *Господарю, господарю, не пророкувахме ли в твоето име и не изгонихме ли демони в твоето име, и не извършихме ли много чудеса в твоето име? И тогава ще им призная: Никога не съм ви познавал. Махнете се от мене, вие, които вършите беззаконие!*

“За това всеки, който слуша тези мои слова и ги върши, ще го уподобя на разумен човек, който изгради къщата си на канара. И заваля дъжд, и дойдоха реките, и духнаха ветровете, и се устремиха върху онази къща, и не се срути, защото беше основана на канара. И всеки, който слуша тези мои слова и не ги върши, ще бъде уподобен на глупав човек, който изгради къщата си на пясък. И заваля дъжд, и дойдоха реките, и духнаха ветровете, и удариха тази къща, и се срути, и срутването ѝ беше голямо.“

И след това, когато Иесус завърши тези свои слова, множествата се чудеха на учението му, защото ги учеше като такъв, който има власт и не като писарите.

А когато той слезе от планината, последваха го големи множества. И ето, един проказен, като дойде, кланяше му се и казваше:

– Господарю, ако искаш, можеш да ме очистиш!

И Иесус като протегна ръката си, докосна го и каза:

– Искам, бъди чист!

И веднага бе очистена проказата от него. И Иесус му казва:

– Гледай да не кажеш на никого, но отиди и се покажи на свещеника, и принеси дара, който заповяда Мойсей, за свидетелство за тях.

А като влезе Иесус в Капернаум, дойде при него един центурион, като го молеше и казваше:

– Господарю, момчето ми лежи у дома парализирано, като много се мъчи!

И Иесус му казва:

– Аз ще дойда и ще го излекувам.

И в отговор центурионът каза:

– Господарю, не съм достоен да влезеш под покрива ми, но само кажи слово и момчето ми ще оздравее! Защото и аз съм човек под власт, който има под себе си войници, и казвам на един: *Иди* и отива, и на друг: *Ела* и идва, и на роба си: *Направи това* и го прави.

А Иесус като чу това, се удиви и каза на тези, които го следваха:

– Амин, казвам ви, дори в Израел не намерих толкова вяра. Но казвам ви, че мнозина ще дойдат от изток и от запад, и ще насядат с Авраам и Исаак, и Яков в царството [което е] на небесата, а синовете на царството ще бъдат изхвърлени във външната тъмнина, там ще бъде плач и скърцане със зъби.

И Иесус каза на центуриона:

– Иди си, и както си повярвал, да ти бъде!

И момчето му оздравя в онзи час.

И Иесус като дойде в къщата на Камък, видя тъщата му, че лежеше и имаше треска. И се допря до ръката ѝ, и треската я остави, и стана, и им прислужваше.

А когато стана вечер доведоха при него много демонизирани и изгони духовете със слово и излекува всички, които бяха болни, за да бъде изпълнено казаното чрез пророк Исая, който казва: *Сам той взе нашите немощи и понесе болестите.*

А като видя Иесус големи множества около себе си, заповяда да минат на другия бряг. И като се приближи един писар, му каза:

– Учителю, ще те следвам където и да отидеш.

И Иесус му казва:

– Лисиците имат леговища, и небесните птици – гнезда, но синът на човека няма къде да подслони глава.

А друг от неговите ученици му каза:

– Господарю, позволи ми първо да отида и да погребам баща си.

Но Иесус му каза:

– Следвай ме и остави мъртъвците да погребат своите мъртъвци.

И като влезе в лодката, учениците му го последваха. И ето, стана голямо вълнение в морето, така че лодката беше покривана от вълните, а той спеше. И като се приближиха учениците му, го събудиха, казвайки:

– Господарю, спаси ни, загиваме!

И им казва:

– Защо сте страхливи, малOVERЦИ?

Тогава като стана, смъмри ветровете и морето, и настана голяма тишина. А хората се удивиха, казвайки:

– От къде е този, че и ветровете, и морето му се подчиняват?

И като отидоха отвъд, в страната на гергесенците, дойдоха насреща му двама демонизирани, които излязоха от гробищата, твърде свирепи, така че никой не можеше да премине по онзи път. И ето, извикаха, казвайки:

– Какво [общо има] между нас и тебе, Исусе, сине на бога? Дойде тук да ни подложиш на мъки преди времето ли?

И имаше далеч от тях голямо стадо прасета, което пасеше. А демоните го молеха, казвайки:

– Ако ни гониш, позволи ни да отидем в стадото прасета!

И каза им:

– Отидете!

А те като излязоха, отидоха в стадото прасета, и ето, цялото стадо прасета се устреми по склона към морето, и се удавиха във водите.

А тези, които ги пасяха, избягаха, и като отидоха в града, известиха всички [неща], както и тези с демонизираните. И ето, целият град излезе да пресрещне Иесус. И като го видяха, помолиха го да си отиде от техните предели. И като се качи в лодката, прекоси, и дойде в своя си град.

И ето, донесоха при него един парализиран, сложен на носилка. И Иесус като видя вярата им, каза на парализирания:

– Вярвай твърдо, дете! Престъпленията ти са простени!

И ето, някои от писарите си казаха в себе си: *Този богохулства!* И Иесус като видя размислите им, каза:

– По каква причина вие разсъждавате зло в сърцата си? Защото кое е по-лесно да кажа: *Простени са престъпленията ти*, или да кажа: *Стани и ходи*? Но за да видите, че синът на човека има власт на земята да прощава престъпления... – тогава казва на парализирания – *Стани и вдигни носилката си, и отивай у дома си!*

И като стана, тръгна към дома си. А като видяха множествата, удивиха се и прославиха бога, който беше дал такава власт на хората.

И докато Иесус минаваше оттам, видя [един] човек наричан Матей, който беше седнал в данъчното, и му казва:

– Следвай ме!

И като стана, го последва.

И след това той седеше в къщата. И ето, много данъчни и престъпници дойдоха и насядаха с Иесус и с учениците му. И фарисеите, като видяха, казаха на учениците му:

– Защо вашият учител яде заедно с данъчните и с престъпниците?

А Иесус като чу, им каза:

– Тези, които са добре, нямат нужда от лекар, но тези, които са зле. Но като си отидете, научете какво означава: *Искам състрадание, а не жертва*. Защото не дойдох да повикам справедливите, но престъпниците към разкаяние.

Тогава при него идват учениците на Йоан, като казват:

– Защо ние и фарисеите се въздържаме често от храна, а учениците ти не се въздържат от храна?

И Иесус им казва:

– Нима могат синовете да скърбят на сватбеното тържество, докато е с тях младоженецът? Но ще дойдат дни, когато младоженецът ще им бъде отнет, и тогава ще се въздържат от храна. И никой не поставя кръпка от необработен плат на стара дреха, защото отдира от цялото на плаща и скъсаното става по-лошо. Нито слагат ново вино в стари мехове, ако ли не, меховете се разкъсват и виното се разлива, и меховете се

съсипват. Но ново вино се слага в нови мехове и двете се запазват.

Докато той говореше тези неща, ето, един управник, като дойде, кланяше му се, казвайки:

– Дъщеря ми току що умря, но ела и сложи ръката си върху нея, и ще оживее!

И Иесус, като стана, го последва, също и учениците му. И ето, една жена с кръвотечение от дванадесет години, като се доближи отзад, докосна края на плаща му, защото казваше в себе си: *Ако само докосна плаща му, ще се избавя!* А Иесус като се обърна и я видя, каза:

– Вярвай твърдо, дъще, вярата ти те спаси!

И жената беше спасена от онзи час. И Иесус като влезе в къщата на управника, и като видя флейтистите и множеството, което беше в смущение, им каза:

– Отивайте си, защото момичето не е умряло, но спи!

А [те] му се присмиваха. А когато множеството бе изпъдено, влезе, хвана я за ръката и

момичето оживя. И тази вест се разчу по цялата онази земя.

И като отминаваше оттам, последваха го двама слепи, които викаха и казваха:

– Покажи състрадание към нас, сине на Давид!

А като влезе в къщата, слепите се приближиха до него, и Иесус им казва:

– Вярвате ли, че мога да направя това?

Казват му:

– Да, господарю!

Тогава докосна очите им, като каза:

– Да ви бъде според вярата ви!

И очите им се отвориха. И Иесус строго им заръча, като каза:

– Гледайте никой да не разбере!

А те като излязоха, разгласиха за него по цялата онази земя. А докато те излизаха, ето, доведоха при него един ням човек, демонизиран. И след като беше изгонен демонът,

немият проговори, и множествата се учудиха, казвайки:

– Никога не се е виждало такова нещо в Израел!

А фарисеите казаха:

– Чрез управника на демоните изгонва демоните!

И Иисус обикаляше всички градове и села, като [ги] учеше в синагогите им, и разгласяваше добрата вест на царството, и лекуваше всяка болест и всяка немощ сред народа. А като видя множествата, се смили за тях, защото бяха изнемощели и пръснати като овце, които нямат овчар. Тогава казва на учениците си:

– Жетвата е голяма, но работниците – малко. Затова помолете се на господаря на жетвата да изпрати работници на жетвата си.

И като повика дванадесетте си ученика, даде им власт над нечистите духове, за да ги изгонват, и да лекуват всяка болест и всяка немощ. А имената на дванадесетте пратеници/посланици са тези: първи – Симон,

наричан Камък, и неговият брат Андрей; Яков Зеведеев и неговият брат Йоан; Филип и Вартоломей; Тома и Матей (данъчният); Яков Алфеев и Левей, наричан Тадей; Симон Кананит, и Юда Искарот, който го и предаде. Тези дванадесет Иесус изпрати като им заповяда и каза:

“По път към [други] народи да не отидете и в град на самаряни да не влезете, но по-добре отивайте при изгубените овце от дома на Израел. А докато сте на път разгласявайте, като казвате: *Царството [което е] на небесата приближи*. Лекувайте болните, очиствайте прокажените, оживявайте мъртъвците, изгонвайте демоните. Приехте даром, дайте даром. Да не вземете злато, нито сребро, нито мед в поясите си, нито торба за из път, нито две роби, нито сандали, нито тояга, защото работникът е достоен за прехраната си.

“А в който град или село влезете, разпитайте кой е достоен в него, и там оставайте докато излезете. А когато влизате в дома, поздравете го, и ако домът е достоен, вашият мир да дойде върху него, но ако не е достоен, вашият мир да се върне при вас. И който не ви приеме, нито послуша думите ви, когато

излизате от този дом или от този град, изтупайте праха от краката си. Амин, казвам ви, по-търпимо ще бъде на земята на Содом и Гомор в деня на съда, отколкото на онзи град.

“Ето, аз ви изпращам като овце сред вълци. Затова бъдете разумни като змиите и невинни като гълъбите. Но се пазете от хората, защото ще ви предават на парламенти и ще ви бичуват в синагогите си, и пред владетели, и пред царе ще бъдете извеждани поради мене, за свидетелство за тях, и на народите.

“А когато ви предават, не се тревожете как или какво ще говорите, защото в онзи час ще ви бъде дадено какво да говорите. Защото не сте вие, които говорите, но духът на баща ви, който говори чрез вас.

“Но брат ще предава брат [си] на смърт и баща – детето [си], и ще се вдигат деца против родители [си], и ще ги умъртвяват. И ще бъдете мразени от всички поради моето име, но който устои до края, той ще бъде спасен.

“А когато ви преследват в този град, бягайте в другия, защото амин, казвам ви, няма да свършите градовете на Израел, докато

синът на човека дойде. Ученик не стои по-високо от учителя, нито роб — по-високо от господаря си. Достатъчно е за ученика да стане като учителя си и за роба – като господаря си. Ако господаря на дома нарекоха Велзевул, колко повече неговите домашни? Затова не се бойте от тях. Защото няма нищо скрито, което да не бъде открито, и тайно, което да не се узнае. Това, което ви говоря в тъмнината, кажете го в светлината, и това, което чуете на ухо, прогласете го от покривите. И не се бойте от тези, които убиват тялото, а душата не могат да убият, но бойте се повече от този, който може и душата, и тялото да погуби в Генеа.

“Не се ли продават две врабчета за един асарий, и нито едно от тях няма да падне на земята без съгласието на баща ви. А на вас дори и космите на главата са преброени всички. И така, не се бойте, вие сте по-ценни от много врабчета.

“Затова всеки, който се съгласи с мене пред хората, ще се съглася и аз с него пред баща ми, който е в небесата. Но който се откаже от мене пред хората, ще се откаже и аз от него пред баща ми, който е в небесата.

“Не мислете, че дойдох да донеса мир на земята. Не дойдох да донеса мир, а меч. Защото дойдох да разделя човек от баща му и дъщеря от майка ѝ, и снаха от свекърва ѝ, и врагове на човека — домашните му. Който обича баща или майка повече от мене, не е достоен за мене, и който обича син или дъщеря повече от мене, не е достоен за мене. И който не вземе кръста си и ме следва, не е достоен за мене. Който намери душата си, ще я погуби, и който погуби душата си заради мене, ще я намери. Който ви приема, ме приема мене, и който ме приема мене, приема този, който ме изпрати. Който приема пророк в име на пророк, ще вземе възнаграждение на пророк. И който приема справедлив в име на справедлив, ще вземе възнаграждение на справедлив. И който напои един от тези малките само с чаша студена вода в име на ученик, амин, казвам ви, няма да изгуби възнаграждението си.”

И след това, когато Иесус свърши със заповедите към дванадесетте си ученика, тръгна оттам да [ги] учи и да разгласява в градовете им.

А Йоан, като чу в затвора за делата на помазаника, изпрати двама от учениците си, казвайки му:

– Ти ли си този, който идва, или да чакаме другиго?

И в отговор Иесус им каза:

– Като си отидете, известете на Йоан нещата, които виждате и чувате: слепи виждат, куци ходят, прокажени са очиствани, и глухи чуват, мъртъвци оживяват и на бедните се известява добрата вест, и блажен е, който не се скандализира в мене.

А когато те си тръгнаха, Иесус започна да говори на множествата за Йоан:

– Какво излязохте да видите в пустинята – тръстика разлюлявана от вятъра ли? Но какво излязохте да видите – човек облечен в меки дрехи ли? Ето, тези, които носят меки дрехи, са в царските палати. Но какво излязохте да видите – пророк ли? Да, казвам ви, и повече от пророк! Защото този е за когото е написано: *Ето, аз изпращам моя вестител пред лицето ти, който ще приготви твоя път пред тебе.* Амин, казвам ви, от родените от жени не се е въздигал по-велик от Йоан

потапящия, но по-малкият в царството [което е] на небесата, е по-велик от него. Но от дните на Йоан потапящия до сега царството [което е] на небесата търпи насилие и разбойници си го присвояват. Защото всички пророци и законът пророкуваха до Йоан, и ако искате да приемете, той е Илия, който предстоеше да дойде. Който има уши, за да слуша, нека да слуша!

“Но на какво да уподобя това поколение? Подобно е на деца, които седят по площади и се обръщат с думи към другарите си, и казват: *Свирихме ви на флейти и не танцувахте, пяхме ви скръбни песни, и не се удряхте [в гърдите от скръб]*. Защото дойде Йоан, който нито яде, нито пие, и казват: *Има демон*. Дойде синът на човека, който яде и пие, и казват: *Ето, човек лаком и пианица, приятел на данъчните и престъпниците*. И беше оправдана мъдростта от децата си.”

Тогавя започна да укорява градовете, в които станаха повечето от чудесата му, че не се разкаяха:

– Горко ти, Хоразин, горко ти, Бетсаида, защото ако в Тир и Сидон бяха станали чудесата, които станаха във вас, отдавна да са се

разкажали във вретинце и пепел. Но казвам ви, за Тир и Сидон ще бъде по-поносимо в деня на съда, отколкото за вас. И ти, Капернаум, който си се издигнал до небето, до ада ще се смъкнеш. Защото ако в Содом бяха станали чудесата, които станаха в тебе, би стоял дори до днес. Но казвам ви, че за земята на Содом ще бъде по-поносимо в деня на съда, отколкото за тебе.

В онова време в отговор Иисус каза:

– Съгласявам се с тебе, татко, господарю на небето и на земята, защото си скрил тези неща от мъдри и разумни и си ги открил на децата. Да, татко, защото така беше угодно пред тебе. Всичко ми е предадено от баща ми и никой не познава сина освен бащата, нито някой познава бащата освен сина, и на когото синът реши да [го] открие.

“Елате при мене всички, които се трудите и сте обременени, и аз ще ви успокоя. Сложете моя ярем върху себе си и се научете от мене, понеже съм кротък и смирен на сърце, и ще намерите почивка за душите си. Защото моят ярем е добър и моят товар е лек.

В това време мина Иесус през посевите в съботен ден, а учениците му огладняха и започнаха да късат класове и да ядат. Но фарисеите, като видяха, му казаха:

– Ето, учениците ти вършат това, което не е позволено да се върши в събота!

А той им каза:

– Не сте ли прочели какво направи Давид, когато огладня той и тези, които бяха с него, как влезе в дома на бога и изяде принасяните хлябове, които не беше позволено за него да яде, нито за тези с него, а само за свещениците? Или не сте прочели в закона, че в събота свещениците в храма оскверняват съботата и са невинни? Но казвам ви, че тук е един, който е по-голям от храма. Но ако знаехте какво означава *Състрадание искам, а не жертва*, не бихте осъдили невинните. Защото синът на човека е господарят и на съботата.

И като премина оттам, влезе в синагогата им. И ето, [там] беше човек, който имаше изсъхнала ръка. И попитаха го, като казваха:

– Позволено ли е да се лекува в събота? – за да го обвинят.

А той им каза:

– Кой от вас е човек, който като има една овца, и ако тя падне съботен ден в яма, няма да я хване и да я извади? Колко, прочее, е поценен човек от овца! Затова е позволено да се прави добро в събота.

Тогава казва на човека:

– Протегни ръката си!

И я протегна, и стана здрава като другата. А фарисеите като излязоха, взеха решение против него, да го погубят. Но Иесус като разбра, си тръгна оттам. И последваха го големи множества и той излекува всички. И забрани им да го изявяват, за да се изпълни казаното чрез пророк Исая, който казва: *Ето, моят слуга, когото избрах, моят възлюбен, в когото благоволи душата ми. Ще положи духа си на него и ще извести съд за народите. Няма да спори, нито ще вика, нито ще чува някой гласът му по улиците. Смазана тръстика няма да счупи и димящ лен няма да угаси, докато не изведе съда към победа, и народите ще се надяват в неговото име.*

Тогава доведоха при него един демонизиран, сляп и нем. И го излекува, така че

слепият и немият и говореше, и виждаше. И всичките множества се смаяха, и казаха:

– Да не би този да е синът на Давид?

А фарисеите, като чуха, казаха:

– Този не изгонва демоните освен чрез Велзевул, управника на демоните.

А Иисус, като узна техните разсъждения, им каза:

– Всяко царство разделено против себе си запустява, и всеки град или дом разделен против себе си не ще устои. И ако Сатана изгонва Сатана, се е разделил против себе си – как тогава ще устои царството му? И ако аз чрез Велзевул изгонвам демоните, синовете ви чрез кого ги изгонват? Поради това те ще ви бъдат съдии. Но ако аз чрез духа на бога изгонвам демоните, то царството на бога е достигнало до вас.

“Или как може да влезе някой в къщата на силния и да разграби имуществото му, ако първо не завърже силния и тогава ще разграби дома му?

“Който не е с мене, е против мене, и който не събира с мене, разпилява. Затова ви

казвам, всяко престъпление и хула ще бъдат простени на хората, но хулата против духа няма да бъде простена на хората. И който каже слово против сина на човека, ще му бъде простено, но който каже [слово] против святия дух, няма да му бъде простено нито в тази епоха, нито в предстоящата.

“Или направете дървото добро и плода му добър, или направете дървото гнило, и плода му гнил, защото от плода се познава дървото.

“Деца на усойници, как можете да говорите добро, бидейки зли? Защото от изобилието на сърцето говори устата. Добрият човек изважда добри неща от доброто съкровище на сърцето си, и злият човек изважда зли неща от злото съкровище на сърцето си. Но казвам ви, че за всяка безполезна дума, която кажат хората, ще дават отговор в деня на съда. Защото от словата си ще бъдеш оправдан и от словата си ще бъдеш осъден.

Тогавя в отговор някои от писарите и фарисеите казаха:

– Учителю, искаме да видим от тебе знамение.

А той в отговор им каза:

– Зло и прелюбодейно поколение търси знамение, и знамение няма да му бъде дадено, освен знамението на пророк Йона. Защото както беше Йона в корема на морското чудовище три дена и три нощи, така ще бъде синът на човека в сърцето на земята три дена и три нощи.

“Жителите на Ниневия ще се изправят на съда с това поколение и ще го осъдят, защото се разкаяха поради обявеното от Йона, и ето тук повече от Йона. Царицата от юг ще стане в съда с това поколение и ще го осъди, защото дойде от краищата на земята, за да чуе мъдростта на Соломон, и ето, тук повече от Соломон.

“Когато нечистият дух излезе от човека, минава през безводни места, търсейки почивка, и не намира. Тогава казва: *Ще се върна в моята къща, откъдето излязох.* И като отиде, намира я празна, изметена и подредена. Тогава отива и взема със себе си седем други духа, по-зли от себе си, и като влязат, живеят там, и последното състояние на онзи човек става по-лошо от първото. Така ще бъде и с това зло поколение.

А докато той още говореше на множествата, ето, майка му и братята му бяха застанали отвън, и искаха да говорят с него. И някой му каза:

– Виж, майка ти и братята ти стоят вън, и искат да говорят с тебе.

А той в отговор каза на този, който му говореше:

– Коя е моята майка и кои са моите братя?

И като протегна ръката си към учениците си, каза:

– Ето моята майка и моите братя, защото който върши волята на баща ми, който е в небесата, той е мой брат, и сестра, и майка.

В същия ден Иесус, като излезе от къщата, седеше край морето. И се събраха при него големи множества, така че той се качи в една лодка и седна, а цялото множество стоеше на брега. И разказа им много неща със сравнения, като казваше:

– Ето, излезе сеячът да сее. И докато той сееше, някои [семена] паднаха покрай пътя и дойдоха небесните птици и ги изкълваха. А

други паднаха на каменисти места, където нямаше достатъчно земя и веднага поникнаха, защото пръстта нямаше дълбочина. А когато изгря слънцето, прегоряха, и понеже нямаха корен, изсъхнаха. А други паднаха в тръните и тръните се издигнаха, и ги заглушиха. Но други паднаха на добрата земя и даваха плод: едно – сто, друго – шестдесет, а друго – тридесет. Който има уши, за да слуша, нека да слуша!

И като се приближиха учениците, казаха му:

– Защо им говориш със сравнения?

А той в отговор им каза:

– Защото на вас ви е дадено да узнаете тайните на царството [което е] на небесата, а на тях не е дадено. Защото на който има, ще му се даде и ще му се умножи, а от който няма, и това, което има, ще му се отнеме. Затова им говоря със сравнения, защото виждащи не виждат и чуващи не чуват, нито разбират. И се изпълнява за тях пророчеството на Исаия, което казва: *Със слуха си ще чуете и няма да разберете, и гледащи, ще гледате и няма да видите. Защото затлъстя сърцето на*

този народ и с ушите си чуват тежко, и с очите си замижаха, да не би да видят с очите си и да чуят с ушите си, и да разберат със сърцето си, и да се обърнат, и да ги излекувам. А вашите очи са блажени, защото виждат, и ушите ви – понеже чуват. Защото амин, казвам ви, че мнозина пророци и справедливи поискаха да видят нещата, които вие виждате, и не видяха, и да чуят нещата, които вие чухте, и не чуха.

“Затова чуйте вие сравнението за сеяча. При всеки, който слуша словото за царството и не разбира, идва злият и грабва посятото в сърцето му – този е посятото край пътя. А посятото на каменисти места е този, който слуша словото и веднага го приема с радост, ала няма корен в себе си, но е привременен, а стане ли страдание или гонение поради словото, веднага се скандализира. А посятото сред тръните е този, който слуша словото и грижата на тази епоха и измамата на богатството заглушават словото, и [то] става безплодно. А посятото на добрата земя е този, който слуша словото, и който разбира; който и дава плод. И един дава сто, а друг – шестдесет, а друг – тридесет.“

Друго сравнение им представи, като казваше:

– Царството [което е] на небесата е сравнено с човек, който сееше добро семе на нивата си. Но докато хората спяха, дойде врагът му и пося плевели сред житото, и си отиде. А когато изникнаха растенията и дадоха плод, тогава се появиха и плевелите. А като дойдоха робите на господаря на дома, казаха му: *Господарю, не пося ли добро семе на нивата си? Откъде, прочее, са плевелите?* А той им каза: *Човек-враг направи това.* А робите му казаха: *Искаш ли, прочее, да отидем да ги съберем?* А той каза: *Не, за да не би като събирате плевелите, да изкорените заедно с тях и житото. Оставете да растат заедно до жетвата и във времето на жетвата ще кажа на жетварите: „Съберете първо плевелите и ги вържете на снопи за изгарянето им, а житото съберете в склада ми.“*

Друго сравнение им представи, като каза:

– Царството [което е] на небесата е подобно на синапено зърно, което човек взе и пося на нивата си, което [от една страна] е по-малко от всички семена, а [от друга страна]

когато порасне, е по-голямо от градинските растения и става дърво, така че небесните птици идват и обитават в клоните му.

Друго сравнение им каза:

– Царството [което е] на небесата е подобно на квас, който жена като взе, скри в три сати брашно [ок. 27кг.], докато не втаса цялото.

Всички тези неща Иесус каза на множествата със сравнения и без сравнения не им говореше, за да бъде изпълнено казаното чрез пророка, който казваше: *Ще отворя устата си със сравнения, ще изговоря нещата, които са били скрити от основаването на света.*

Тогава, като остави множествата, Иесус влезе в къщата. И се приближиха при него учениците му, като казваха:

– Обясни ни сравнението за плевелите на нивата.

А той в отговор им каза:

– Сеячът на доброто семе е синът на човека; нивата е светът; доброто семе – това са синовете на царството; плевелите са

синовете на злия; врагът, който ги пося, е клеветникът; жетвата е завършекът на епохата, а жътварите са вестителите. Както, прочее, събират плевелите и ги изгарят в огън, така ще бъде при завършването на тази епоха. Синът на човека ще изпрати вестителите си и ще събере от царството си всички неща, които скандализират, и тези, които вършат беззаконие, и ще ги хвърлят в огнената пещ – там ще бъде плач и скърцане със зъби. Тогава справедливите ще засияят като слънцето в царството на баща си. Който има уши, за да слуша, нека да слуша!

“Също така царството [което е] на небесата е подобно на съкровище, скрито в нива, което един човек, като намери, го скри и поради радостта си отива, и продава всичко, което има, и купува онази нива.

“Също така царството [което е] на небесата е подобно на човек-търговец, който търси красиви перли, който като намери една много ценна перла, отиде и продаде всичко, което имаше, и я купи.

“Също така царството [което е] на небесата е подобно на мрежа, която бе хвърлена в морето и събра от всеки вид. Която когато

се напълни, извлякоха на брега. И като седнаха, прибраха добрите в съдове, а негодните изхвърлиха вън. Така ще бъде в завършека на епохата: ще излязат вестителите и ще отделят злите от сред справедливите, и ще ги хвърлят в огнената пещ – там ще бъде плач и скърцане със зъби.

Иесус им казва:

– Разбрахте ли всичко това?

Казват му:

– Да, господарю.

А той им каза:

– Затова всеки писар, който е бил научен за царството [което е] на небесата, е подобен на човек-господар на дом, който изважда от съкровището си нови и стари неща.

И след това, когато Иесус завърши тези сравнения, си тръгна оттам.

И като дойде в родния си край, учеше ги в синагогата им, така че те се чудеха и казваха:

– От къде у този тази мъдрост и чудеса? Този не е ли синът на дърводелеца? Не се ли нарича майка му Мариам и братята му Яков, Йосе, Симон и Юда? И сестрите му не са ли всички с нас? От къде, прочее, у този всички тези неща?

И се скандализираха в него. А Иесус им каза:

– Няма пророк без почит освен в родния си край и в дома си.

И не извърши там много чудеса поради тяхното неверие.

В това време тетрарх Ирод чу мълвата за Иесус и каза на слугите си:

– Това е Йоан потапящия, той е бил оживен от мъртвите и поради това тези чудеса действат в него.

Защото Ирод арестува Йоан, окова го и го хвърли в затвора, заради Иродиада, съпругата на брат му Филип. Защото Йоан му казваше: *Не ти е позволено да я имаш*. И искаше да го убие, но се уплаши от множеството, защото го имаха като пророк. А когато

празнуваха рождения ден на Ирод, дъщерята на Иродиада танцува наред и угоди на Ирод. Поради това обеща с клетва да ѝ даде, каквото би поискала. А тя подбудена от майка си:

– Дай ми – казва – тук на поднос главата на Йоан потапящия.

И царят се опечали, но поради клетвите, и поради насядалите, заповяда да ѝ бъде дадена. И като изпрати, обезглави Йоан в затвора. И бе донесена главата му на поднос и бе дадена на момичето, и занесе я на майка си.

И като дойдоха учениците му, вдигнаха тялото и го погребяха, и като отидоха, известиха на Иисус. И като чу Иисус, се отдалечи оттам сам с лодката в безлюдно място. И когато чула множествата, последваха го пеша от градовете. И като излезе Иисус, видя голямо множество и се смили за тях, и излекува болните им. А като стана вечер, се приближиха при него учениците му и казваха:

– Мястото е безлюдно и времето вече напредна. Разпусни множествата, за да отидат по селата да си купят храна.

Но Иесус им каза:

– Не е необходимо да ходят, дайте им вие да ядат.

А те му говорят:

– Нямаме тук [нищо друго] освен пет хляба и две риби.

А той каза:

– Носете ми ги тук.

И като заповяда на множествата да насядат на тревата, и взе петте хляба и двете риби, погледна към небето, благослови, и като разчупи, даде хлябовете на учениците, а учениците – на множествата. И ядоха всички и се нахраниха, и вдигнаха останалото от парчетата – дванадесет пълни кошници. А тези, които ядяха, бяха около пет хиляди мъже, без жените и децата.

И Иесус веднага накара учениците си да се качат в лодката, и да отидат преди него на отсрещния бряг, докато разпусне множествата. И като разпусна множествата, се качи на планината насаме, да се помоли. А като стана вечер, той беше там сам. А лодката беше вече посред морето, блъскана от вълните, защото

имаше насрещен вятър. А в четвъртата стража на нощта Иесус отиде при тях, като ходеше по морето. И учениците като го видяха да ходи по морето, се смутиха, като казваха:

– *Това е призрак!*

И извикаха от страх. А Иесус веднага им заговори, като казваше:

– Вярвайте твърдо, аз съм, не се бойте!

А Камък в отговор му каза:

– Господарю, ако си ти, заповядай ми да дойда при тебе по водите!

А той каза:

– Ела!

И Камък като слезе от лодката, започна да ходи по водите, за да отиде при Иесус. Но като гледаше силния вятър, се уплаши, и като започна да потъва в морето, извика, като казваше:

– Господарю, спаси ме!

А Иесус веднага протегна ръка, хвана го и му каза:

– Маловерецо, защо се усъмни?

И те като влязоха в лодката, вятърът утихна. А тези, които бяха в лодката, като се приближиха, поклониха му се, като казваха:

– Наистина ти си синът на бога!

И като преминаха, отидоха в земята на Генисарет. И жителите на онова място като го разпознаха, изпратиха по цялата онази околност, и доведоха при него всички, които бяха зле. И молеха го само да се допрат до края на робата му, и всички, които се допряха, се избавяха.

Тогава идват при Иесус писарите и фарисеите от Ерусалим, като говорят:

– Защо твоите ученици се отклоняват от преданието на старейшините, понеже не си мият ръцете, когато ядат хляб?

А той в отговор им каза:

– Защо и вие нарушавате заповедта на бога поради вашето предание? Защото богът заповяда, казвайки: *Почитай баща си и майка си, и: Който злослови баща [си] или майка [си] със смърт да се умъртви!* А вие казвате: *Който каже на баща [си] или на майка [си] "Дар е, което би се ползвал от мене", и никак да не почете баща си или*

майка си; и отменят заповедта на бога поради вашето предание. Двучличници, добре пророкува за вас Исая, казвайки: Този народ се доближава към мене с устата си и с устните си ме почита, но сърцето им стои много далеч от мене. Но напразно ме почитат, като преподават учения, заповеди на хора.

И като повика множеството, каза им:

– Слушайте и разбирайте! Не това, което влиза в устата осквернява човека, но това, което излиза от устата, то осквернява човека.

Тогава учениците му, като се приближиха, му казват:

– Знаеш ли, че фарисеите, като чува това слово, се скандализираха?

А той в отговор каза:

– Всяко растение, което не е насадил моят небесен баща, ще бъде изкоренено. Оставете ги, те са слепи водачи на слепци. Но ако сляп води слепец и двамата ще паднат в яма.

А Камък в отговор му каза:

– Обясни ни това сравнение.

А Иесус каза:

– И вие ли все още не разбирате? Не разбирате ли, че това, което влиза в устата, отива в корема и в тоалетната се изхвърля, но нещата, които излизат от устата, произлизат от сърцето, и те оскверняват човека? Защото от сърцето излизат зли разсъждения, убийства, прелюбодейства, блудства, кражби, лъжесвидетелства, хули – тези са нещата, които оскверняват човека, а това да яде с неизмити ръце не осквернява човека.

И Иесус, като излезе оттам, се отправи към областите на Тир и Сидон. И ето, жена ханаанка от онези предели, като излезе, извика, казвайки му:

– Покажи състрадание към мене, господарю, сине давидов, дъщеря ми е тежко демонизирана.

А той не ѝ отговори [ни] слово. И учениците приближиха се му и го молеха, като казваха:

– Отпрати я, защото вика след нас.

А той в отговор каза:

– Не бях изпратен, освен до изгубените овце от дома на Израел.

А тя като дойде, му се кланяше, казвайки:

– Господарю, помогни ми!

А той в отговор каза:

– Не е добре да се вземе хляба на децата и да се хвърли на кученцата.

А тя каза:

– Да, господарю, затова и кученцата ядат от трохите, които падат от трапезата на господарите им.

Тогавя Иесус в отговор ѝ каза:

– О, жено, голяма е твоята вяра, да ти бъде както искаш!

И дъщеря ѝ оздравя от онзи час.

И като си отиде оттам, дойде при морето на Галилея, и като се качи на планината, седна там. И дойдоха при него големи множества, които имаха със себе си куци, слепи, глухи, сакати и много други, и ги оставяха при краката на Иесус, и ги излекува, така че

множествата се учудиха, като виждаха неми да говорят, недъгави да оздравяват, слепи да виждат, и прославиха бога на Израел.

А Иесус, като повика учениците си, каза:

– Жал ми е за множеството, защото вече три дена стоят при мене и нямат какво да ядат, и да ги разпусна гладни не искам, да не би да им прималее по пътя.

И неговите ученици му казват:

– Откъде с нас на това пусто място толкова хляб, че да нахраним такова множество?

И Иесус им казва:

– Колко хляба имате?

А те казаха:

– Седем, и малко рибки.

И заповяда на множествата да седнат на земята. И като взе седемте хляба и рибите, благодари, разчупи и даде на учениците си, а учениците – на множеството. И ядоха всички и се нахраниха, и вдигнаха останалото от къшеите седем пълни кошници. А тези, които ядоха, бяха четири хиляди мъже,

без жените и децата. И като разпусна множествата, се качи в лодката и отиде в пределите на Магдала.

И като се приближиха фарисеите и садукееите, изпитвайки го, поискаха от него да им покаже знамение от небето. А той в отговор им каза:

– Като стане вечер казвате: *Денят ще бъде хубав, защото небето е червено*. И сутрин: *Днес ще има буря, защото се червенеет намръщено*. Двучлиници, лицето на небето знаете да различавате, а знаменията на времената не можете!? Поколение зло и прелюбодейно търси знамение, и знамение няма да му се даде, освен знамението на пророк Йона.

И като ги остави, се отдалечи.

И когато учениците му отидоха на отсрещния бряг, бяха забравили да вземат хляб. А Иисус им каза:

– Гледайте и се пазете от кваса на фарисеите и на садукееите!

А те разсъждаваха в себе си, казвайки:

– Защото не взехме хляб!

А Иисус, като узна, им каза:

– Защо разсъждавате в себе си, маловерци, че не взехте хляб? Още ли не проумявате, нито помните за петте хляба на петте хиляди и колко кошъ събрахте? Нито за седемте хляба на четирите хиляди и колко кошници събрахте? Как не проумявате, че не за хляб ви казах да се пазите от кваса на фарисеите и на садукееите?

Тогавъ разбраха, че не каза да се пазят от квас за хляб, но от учението на фарисеите и на садукееите.

А Иисус като дойде в пределите на Цезария Филипова, попита учениците си, казвайки:

– Кой казват хората, че съм аз, синът на човека?

А те казаха:

– Едни [казват, че си] Йоан потапящия, а други – Илия, а други – Еремия, или един от пророците.

Казва им:

– А вие кой казвате, че съм аз?

В отговор Симон Камък каза:

– Ти си помазаникът, синът на живия бог.

И в отговор Иесус му каза:

– Блажен си Симон бар Йона, защото не плът и кръв са ти открили, но баща ми, който е на небесата. А и аз ти казвам, че ти си камък, и на тази канара ще изградя моето събрание, и портите на ада не ще му надделеят. И ще ти дам ключовете на царството [което е] на небесата, и каквото вържеш на земята ще е вързано на небесата, и каквото развържеш на земята, ще е развързано на небесата.

Тогавя заръча на учениците си да не казват на никого, че той е Иесус помазаникът.

Оттогава Иесус започна да разяснява на учениците си, че той трябва да отиде в Ерусалим, и да пострада много от старейшините и от главните свещеници, и от писарите, и да бъде убит, и на третия ден да бъде съживен. А Камък, като го взе настрана, започна да го мъмри, казвайки:

– Милост с теб, господарю, това няма да се случи с теб!

А той, като се обърна, каза на Камък:

– Иди зад мене, Сатана, искаш да ме скандализиращ, защото не мислиш за нещата на бога, но за нещата на хората.

Тогава Иесус каза на учениците си:

– Ако някой иска да тръгне след мене, да се отрече от себе си и да вдигне кръста си, и да ме следва. Защото който иска да спаси душата си, ще я погуби, но който погуби душата си заради мене, ще я намери. Защото каква е ползата за човека, ако придобие целия свят, а ощети душата си? Или какво ще даде човек в замяна за душата си? Защото човешкият син предстои да идва в славата на баща си с вестителите си, и тогава ще отдаде на всеки според делото му. Амин, казвам ви, има някои от стоящите тук, които няма да вкусят смърт, докато не видят синът на човека да идва в царството си.

И след шест дена Иесус взима Камък и Яков, и Йоан, брат му, и ги качва на една висока планина насаме. И се преобрази пред тях, и лицето му светна като слънцето, а дрехите му станаха бели като светлината. И ето,

явиха им се Мойсей и Илия, които разговаряха с него. А Камък в отговор каза на Иесус:

– Господарю, добре е за нас да сме тук. Ако искаш, да направим тук три заслона: един за тебе и един за Мойсей, и един за Илия?

Докато той още говореше, ето, сияещ облак ги засенчи, и ето, глас от облака, който казваше:

– Този е моят възлюбен син, в когото благоволих, него слушайте!

И учениците като чуха, паднаха на лицата си и се уплашиха много. И Иесус като приближи, докосна ги, и каза:

– Станете и не се бойте!

А като вдигнаха очите си, не видяха никого, освен Иесус сам. И докато те слизаха от планината, Иесус им заръча, казвайки:

– Не разказвайте това видение на никого, докато синът на човека не оживее от мъртвите!

И попитаха го учениците му, казвайки:

– Тогава защо писарите казват, че първо трябва да дойде Илия?

А Иесус в отговор им каза:

– Илия наистина идва първо и ще възстанови всичко. Но казвам ви, че Илия вече дойде и не го разпознаха, но направиха с него каквото искаха. Така и синът на човека предстои да страда от тях.

Тогава учениците разбраха, че им каза за Йоан потапящия.

И когато те дойдоха при множеството, дойде при него човек, и като коленичи пред него, казваше:

– Господарю, помилвай сина ми, защото е лунатик (сомнамбул) и зле страда! Защото много пъти пада и в огън, и много пъти във вода, и доведох го при учениците ти, и не можах да го излекуват.

А Иесус в отговор каза:

– О, поколение невярващо и извратено, до кога ще бъда с вас, до кога ще ви търпя? Водете ми го тука!

И Иесус го смърри, и демонът излезе от него, и момчето беше излекувано от този час. Тогава учениците, като се приближиха при Иесус насаме, казаха:

– Защо ние не можахме да го изгоним?

А Иесус им каза:

– Поради вашето неверие. Защото амин, казвам ви, ако имате вяра колкото синапено зърно, ще кажете на тази планина: *Премести се оттук там!* и ще се премести, и нищо няма да бъде невъзможно за вас. А този род не излиза освен с молитва и въздържане от храна.

И когато те се върнаха в Галилея, Иесус им каза:

– Предстои синът на човека да бъде предаден в ръцете на хората, и ще го убият, и на третия ден ще бъде съживен.

И се наскърбиха много.

А като дойдоха в Капернаум, тези, които събираха дидрахмите се приближиха при Камък и казаха:

– Вашият учител не плаща ли дидрахмите?

Казва:

– Да, [плаща].

И като влезе в къщата, Иесус го изпревари, казвайки:

– Как мислиш, Симоне, царете на земята от кого взимат данъци или такси: от своите синове или от чуждите?

Камък му казва:

– От чуждите.

Иесус му каза:

– Тогава синовете са свободни. Но за да не ги скандализираме, отиди до морето, хвърли въдицата и първата риба, която извадиш, вземи, и като отвориш устата ѝ, ще намериш статир. Вземи го и дай им [го] за мене и за тебе.

В онзи час се приближиха учениците при Иесус, казвайки:

– Тогава кой е по-велик в царството [което е] на небесата?

И като повика Иесус едно дете, постави го сред тях и каза:

– Амин, казвам ви, ако не се обърнете и не станете като децата, никак няма да влезете в царството [което е] на небесата. Затова, който смири себе си като това дете, този е по-великият в царството [което е] на небесата. И който приеме [едно] такова дете в мое име, приема мене. А който скандализира едно от тези малките, които вярват в мене, полезно би било за него да се окачи на врата му воденичен камък и да бъде хвърлен в дълбините на морето.

“Горко на света поради нещата, които скандализират, защото идването на нещата, които скандализират е неизбежно, но горко на човека чрез когото идва това, което скандализира. Но ако ръката ти или кракът ти те скандализират, отсеци ги и хвърли ги от себе си. По-добре е за тебе да влезеш в живота сакат или куц, отколкото имайки две ръце, или два крака, да бъдеш хвърлен във вечния огън. И ако окото ти те скандализира, извади го и хвърли го от себе си. По-добре е за тебе да влезеш в живота с едно око, отколкото

имайки две очи да бъдеш хвърлен в огнената Геена.

“Гледайте да не презрете едно от тези малките, защото казвам ви, че вестителите им в небесата винаги гледат лицето на моя баща, който е в небесата. Защото синът на човека дойде да спаси погиналото.

“Как ви се струва, ако човек има сто овце и една от тях се заблуди, няма ли да остави деветдесетте и девет, и да отиде по планините да търси заблудената? И ако се случи да я намери, амин, казвам ви, че се радва за нея повече отколкото за деветдесетте и девет, които не са заблудени. По същия начин не е по волята на моя баща, който е в небесата, да погине един от тези малките.

“Но ако брат ти извърши престъпление против тебе, иди и го изобличи между тебе и него насаме. Ако те послуша, спечелил си брат си. Но ако не послуша, вземи със себе си още един или двама, за да се потвърди всяка дума от устата на двама или трима свидетели. Но ако не ги послуша, кажи на събранието, но ако не послуша и събранието, да ти бъде като чуждоземец и данъчен.

“Амин, казвам ви, каквито и да е [неща], които вържете на земята, ще бъдат вързани в небето, и каквито и да е [неща], които развържете на земята, ще бъдат развързани в небето. Пак ви казвам, че ако двама от вас се съгласят на земята относно което и да е дело, за което се помолят, ще им бъде от моя баща, който е в небесата. Защото където са двама или трима в моето име, там съм сред тях.

Тогавя Камък, като се приближи към него, каза:

– Господарю, колко пъти ще върши престъпление против мене брат ми и ще му прощавам – до седем ли?

Иисус му казва:

– Не ти казвам до седем, но до седемдесет пъти по седем! Затова царството [което е] на небесата е сравнено с човек-цар, който поиска да прегледа сметките си със робите си. А като започна да ги преглежда, му доведоха един длъжник [със задължения] десет хиляди талана. Но тъй като той нямаше, за да се разплати, господарят му заповяда да бъдат продадени той и съпругата му, и децата, и всичко, каквото имаше, и да бъде платено.

Затова робът, като падна, му се кланяше, казвайки: *Господарю, имай търпение към мене и ще ти върна всички [задължения]*. А господарят на този роб, като се смили, пусна го и прости дълга му. А като излезе този роб, намери един свой съ-роб, който му дължеше сто денарии, и като го хвана, душеше го, казвайки: *Върни ми каквото ми дължиш!* По тази причина неговият съ-роб, като падна в краката му, молеше го, казвайки: *Имай търпение към мене и ще ти върна всички [задължения]*. А той не искаше, но отиде и го хвърли в затвора, докато изплати дълга. А съ-робите му като видяха [нещата], които се случиха, се наскърбиха твърде много. И като отидоха, обясниха на техния господар всички неща, които станаха. Тогава господарят му, като го повика, му казва: *Зли робе, простих ти целият онзи дълг, понеже ме помоли. Не трябваше ли и ти да покажеш състрадание към съ-роба си, както и аз ти показах състрадание?* И като се разгневи господарят му, предаде го на мъчителите, докато върне всичко, което му дължи. Така и моят небесен баща ще направи с вас, ако не простите всеки на брат си от сърцата ви техните провинения.

И след това, когато Иисус завърши тези свои слова, тръгна от Галилея и отиде в пределите на Юдея, отвъд Йордан. И големи множества го последваха и ги излекува там.

И фарисеите се приближиха при него, и му казваха изпитвайки го:

– Позволено ли е човек да напусне съпругата си по каквато и да е причина?

И той в отговор им каза:

– Не прочетохте ли, че отначало този, който ги направи, ги направи мъж и жена, и каза: *Затова ще остави човек баща и майка и ще се прилепи към съпругата си и ще бъдат двамата една плът.* Така че не са вече двама, но една плът. И така, което богът е съединил, човек да не разделя!

Те му казват:

– Защо тогава Мойсей заповяда да [й] даде разводен свитък и да я напусне?

Той им казва:

– Мойсей ви позволи напускането на съпругите ви поради вашето коравосърдечие, но отначало не беше така. Но аз ви казвам, че който напусне съпругата си, освен по

причина на блудство и се ожени за друга, прелюбодейства. И който се ожени за напуснатата, прелюбодейства.

Казват му учениците му:

– Ако това е [единственото] основание [за развод] на човека със съпругата му, няма полза да се ожени.

А той им каза:

– Не всички приемат това слово, освен на които бъде дадено. Защото има скопци, които са родени така от утробата на майка си, и има скопци, които са скопени от хората, и има скопци, които са скопили сами себе си заради царството [което е] на небесата. Този, който може да приеме, нека да приеме!

Тогава доведоха при него деца, за да постави върху тях ръцете си и да се помоли, а учениците ги смъмриха. Но Иесус каза:

– Оставете децата и не им пречете да дойдат при мене, защото на такива е царството [което е] на небесата!

И като постави върху тях ръцете си, си тръгна оттам.

И ето един [човек], като приближи, му каза:

– Учителю добри, какво добро да извърша, за да имам вечен живот?

А той му каза:

– Защо ме наричаш добър? Никой не е добър, освен един – богът. Но ако искаш да влезеш в живота, опази заповедите.

Казва му:

– Кои?

А Иесус каза:

– Тези: да не убиваш, да не прелюбодействаш, да не крадеш, да не лъжесвидетелстваш, да почиташ баща си и майка си, и да обичаш ближния си както себе си.

Младежът му казва:

– Всички тези [заповеди] съм опазил от младостта си, какво още не ми достига?

Иесус му казваше:

– Ако искаш да си съвършен, върви и продай притежанията си, и дай на бедните, и ще

имаш съкровище на небесата, и ела да ме следваш!

Но младежът, като чу това слово, се отдалечи наскърбен, защото имаше много притежания. А Иесус каза на учениците си:

– Амин, казвам ви, че трудно ще влезе богат в царството [което е] на небесата. Но пак ви казвам, по-лесно е камила да мине през ухо на игла, отколкото богат да влезе в царството на бога.

А учениците му като чуха, се чудиха много, казвайки:

– Тогава кой може да се спаси?

А Иесус, като ги погледна, им каза:

– За хората това е невъзможно, но за бога всички [неща] са възможни.

Тогава Камък в отговор му каза:

– Ето, ние оставихме всички [неща] и те последвахме – какво тогава ще стане с нас?

А Иесус им каза:

– Амин, казвам ви, че вие, които ме последвахте, когато синът на човека седне на трона на славата си при пресътворението,

ще седнете и вие на дванадесет трона да съдите дванадесетте племена на Израел. И всеки, който е оставил къщи или братя, или сестри, или баща, или майка, или съпруга, или деца, или нивя заради моето име, ще приеме стократно и ще наследи вечен живот. Но мнозина първи ще бъдат последни, и последни – първи.

“Защото царството [което е] на небесата е подобно на човек-господар на дом, който излезе рано сутринта да наеме работници за лозето си. А като се спазари с работниците за по един денарий на ден, ги изпрати на лозето си. И като излезе около третия час видя други, че стояха на площада без работа. И на тях им каза: *Отидете и вие на лозето, и каквото е справедливо, ще ви дам.* А те отидоха. Като излезе пак около шестия и деветия час, направи същото. А като излезе около единадесетия час, намери други да стоят без работа, и им каза: *Защо стоите тук цял ден без работа?* Казват му: *Защото никой не ни е наел.* Казва им: *Отидете и вие на лозето, и каквото е справедливо ще вземете.* А като стана вечер, господарят на лозето казва на управителя си: *Повикай работниците и дай им възнаграждението, като започнеш от*

последните до първите. И като дойдоха тези от единадесетия час, взеха по денарий. А когато дойдоха първите, помислиха, че ще вземат повече. И взеха и те по денарий. А като взеха, недоволстваха срещу господаря на дома, като казаха: Тези последните работиха един час и си ги направил равни с нас, които претърпахме тежестта на деня и на жегата?! А той в отговор каза на един от тях: Приятелю, не те онеправдавам. Нали за денарий се договорихме? Вземи своето си и отивай [и]! А аз искам да дам на този последния, както и на тебе. Или не ми е позволено да направя каквото искам с моите си [притежания]? Или окото ти е зло, защото аз съм добър? Така последните ще бъдат първи и първите – последни. Защото мнозина са повикани, а малцина са избрани.

И когато Иисус се качваше към Ерусалим, взе дванадесетте ученици насамо по пътя и им каза:

– Ето, качваме се към Ерусалим и синът на човека ще бъде предаден на главните свещеници и на писарите, и ще го осъдят на смърт, и ще го предадат на народите, за да

[му] се подиграят, и да [го] бичуват, и да [го] разпънат, и на третия ден ще оживее.

Тогава се приближи към него майката на синовете на Зеведей със синовете си, като му се кланяше и искаше нещо от него. А той ѝ каза:

– Какво искаш?

[Тя] му казва:

– Кажете [слово], за да седнат тези двама мои синове в царството ти, единият от дясната и другият от лявата ти страна.

Но в отговор Иисус каза:

– Не разбирате какво искате! Можете ли да изпиете чашата, която предстои аз да пия, и да бъдете потопени в потапянето, в което аз съм потапян?

Казват му:

– Можем!

И им каза:

– От моята чаша ще пиете и в потапянето, в което аз съм потапян, ще бъдете потопени, но да седнете от дясната ми и от лявата ми

страна не е мое да дам, но за които е приготвено от баща ми.

И като чува десетте, възнегодуваха против двамата братя. Но Иесус, като ги повика, каза:

– Знаете, че управниците на народите господаруват над тях и великите властват над тях, но между вас няма да бъде така, но който иска да стане велик сред вас, да ви бъде слуга, и който иска да е пръв сред вас, да ви бъде роб. Както синът на човека не дойде да му бъде служено, но да послужи, и да даде душата си откуп за мнозина.

И докато излизаха от Йерихон, го последва голямо множество. И ето двама слепи, които седяха край пътя, като чува че Иесус минава, извикаха, казвайки:

– Имай състрадание към нас, господарю, сине давидов!

А множеството ги смъмри да замълчат. А те още по-силно викаха, казвайки:

– Имай състрадание към нас, господарю, сине давидов!

И Иесус като се спря, повика ги и каза:

– Какво искате да направя за вас?

Казват му:

– Господарю, да ни се отворят очите!

А Иесус, като се смили, докосна очите им, и веднага очите им прогледнаха, и го последваха.

И когато приближиха към Йерусалим и дойдоха до Бетфагия към Планината на маслините, тогава Иесус изпрати двама ученици, като им каза:

– Отидете в селото, което е пред вас и веднага ще намерите вързана магарица и магаренце с нея. Като ги отвържете, доведете ми ги. И ако някой ви каже нещо, кажете: *Господарят има нужда от тях*, и веднага ще ги изпрати.

А всичко това стана, за да се изпълни казаното чрез пророка, който казва: *Кажете на дъщерята на Сион: „Ето твоят цар идва при тебе кротък и възседнал на магарица, и на магаренце, син на впрегатно.“*

А учениците отидоха и постъпиха, както им заръча Иесус, и доведоха магарицата и магаренцето. И поставиха върху тях плащовете си и седна върху тях. А по-голямата част от множеството постлаха плащовете си на пътя, а други късаха клонки от дърветата и постилаха по пътя. А множествата, които вървяха напред и тези, които следваха, викаха казвайки:

– Осанна на сина на Давид! Благословен този, който идва в името на господаря! Осанна в най-високите [места]!

И когато той влезе в Ерусалим, целият град се развълнува, казвайки:

– Кой е този?

А множествата казваха:

– Този е Иесус – пророкът, който [е] от Назарет в Галилея.

И Иесус влезе в храма на бога и изгони всички, които продаваха и купуваха в храма, и преобърна масите на обменящите пари, и столовете на тези, които продаваха гълъби, и им казва:

– Написано е: *Домът ми, ще бъде наречен дом на молитва*, а вие го превърнахте в *пещера на крадци*.

И дойдоха слепи и куци при него в храма, и ги излекува. А главните свещеници и писарите като видяха чудесата, които извърши, и децата, които викаха в храма и казваха *Осанна на сина на Давид*, възнегодуваха, и му казаха:

– Чуваш ли какво казват тези?

А Иесус им казва:

– Да. Никога ли не сте прочели: *От устата на деца и на кърмачета си приготвил похвала?*

И като ги остави, излезе вън от града в Бетания и пренощува там.

А на сутринта, докато се връщаше в града, огладня. И като видя една смокиня край пътя, доближи се до нея и не намери по нея нищо друго освен листа, и казва ѝ:

– Никога вече да не се роди плод от тебе!

И веднага смокинята изсъхна. И учениците като видяха, се учудиха, казвайки:

– Как веднага изсъхна смокинята!

А Иисус в отговор им каза:

– Амин, казвам ви, ако имате вяра и не се усъмните, не само ще направите това на смокинята, но и ако кажете на тази планина: *Вдигни се и се хвърли в морето*, ще стане. И всички [неща], които бихте поискали в молитва, колко и големи да са, като вярвате, ще получите.

И когато той влезе в храма, докато [ги] учеше, главните свещеници и старейшините на народа дойдоха при него, казвайки:

– С каква власт правиш тези неща, и кой ти даде тази власт?

А Иисус в отговор им каза:

– Ще ви попитам и аз едно слово, на което, ако ми отговорите, и аз ще ви кажа с каква власт върша тези [неща]. Потапянето на Йоан откъде беше, от небето или от хората?

А те обсъждаха помежду си, казвайки: *Ако кажем "От небето", ще ни каже „Тогавя защо не му повярвахте?“*. А ако кажем "От

хората" – боим се от множеството, защото всички имат Йоан за пророк."

И в отговор казаха на Иесус:

– Не знаем.

Казваше им и той:

– Нито аз ви казвам с каква власт върша тези [неща]. А как ви изглежда, един човек имаше две деца и като отиде при първото, каза: *Дете, иди днес да работиш на лозето ми.* А той в отговор каза: *Не искам,* но после се разкая и отиде. И като отиде при второто каза същото. А той в отговор каза: *Аз, господарю,* и не отиде. Кой от двамата изпълни волята на бащата?

Отговарят му:

– Първият.

Иесус им казва:

– Амин, казвам ви, че данъчните и проститутките ви изпреварват към царството на бога. Защото Йоан дойде при вас в пътя на справедливостта и не му повярвахте, а данъчните и проститутките му повярваха, но вие, като видяхте, не се разкаяхте след това, за да му повярвате.

“Чуйте друго сравнение. Имаше някой си човек-господар на дом, който насади лозе, и го загради с ограда, и изкопа в него преса за вино, и изгради кула, и го даде под аренда на земеделци и излезе от страната. А когато се приближи времето на плодовете, изпрати робите си при земеделците да вземат плодовете му. И земеделците като хванаха робите му, един биха, а друг убиха, а друг замериха с камъни. Пак изпрати други роби, повече от първите, и направиха с тях същото. А последно изпрати при тях сина си, казвайки: *Ще имат респект от сина ми.* Но земеделците, като видяха сина, казаха си помежду си: *Този е наследникът. Елате да го убием и да си присвоим наследството му!* И като го хванаха, изведоха го вън от лозето и го убиха. И така, когато дойде господарят на лозето, какво ще направи с тези земеделци?

Казват му:

– Злите зле ще погуби и лозето ще даде на други земеделци, които ще му дават плодовете във времена им.

Иисус им казва:

– Никога ли не сте прочели в писанията: *Камъкът, който отхвърлиха строителите, той стана глава на ъгъла – от господаря стана това и чудно е в нашите очи?* Затова, казвам ви, че царството на бога ще бъде взето от вас и ще бъде дадено на народ, който ще дава плодовете му. *И който падне върху този камък, ще бъде разбит, а върху когото падне, ще го смаже.*

И след като главните свещениците и фарисеите чува сравненията му, разбраха, че говори за тях. И като търсеха да го хванат, се уплашиха от множествата, тъй като го считаха за пророк.

И в отговор Иесус пак им заговори със сравнения, казвайки:

– Царството [което е] на небесата е сравнено с човек–цар, който направи сватба на сина си, и изпрати робите си да повикат поканените на сватбата, и те не искаха да дойдат. Пак изпрати други роби, казвайки: *Кажете на поканените: "Ето, трапезата ми е приготвена, биковете ми и угоените ми са заклани, и всички неща са приготвени, елате на сватбата!* Но те не обърнаха внимание и отидоха, един – на своята си нива, а

друг – по търговията си, а останалите, като хванаха робите му, ги оскърбиха и ги убиха. А когато царят чу, се разгневи, и като изпрати войските си, погуби тези убийци и изгори града им. Тогава казва на робите си: *Сватбата е приготвена, но поканените не бяха достойни. Затова отидете по изходите на пътищата и колкото [хора] намерите, поканете ги на сватбата!* И като отидоха онези роби по пътищата, събраха всички [хора] колкото намериха, както зли, така и добри, и се напълни сватбеното тържество с поканени. А когато влезе царят да разгледа насядалите, видя там един човек, който не беше облечен в сватбено облекло. И му казва: *Приятелю, как влезе тук, като нямаш сватбено облекло?* А той се умълча. Тогава царят каза на слугите: *След като му вържете краката и ръцете, вдигнете го и хвърлете го във външната тъмнина, там ще бъде плач и скърцане със зъби. Защото мнозина са поканени, но малцина избрани.*

Тогава фарисеите, като отидоха, събраха съвет, как да го впримчат в слово. И изпращат

при него учениците си заедно със тези на иродианите, които казваха:

– Учителю, знаем, че си истинен и преподаваш пътя на бога в истината, и не те е грижа от никого, защото не гледаш хората на лице. Затова кажи ни, ти как мислиш, позволено ли е да даваме данък на императора, или не?

А Иесус като узна злината им, каза:

– Защо ме изпитвате, двуличници! Покажете ми данъчната монета!

А те му донесоха един динарий. И казва им:

– Чий е този образ и надпис?

Казват му:

– На императора.

Тогавя им казва:

– Тогавя давайте нещата за императора на императора, и [които са] за бога – на бога.

И като чуха, се удивиха. И като го оставиха, си отидоха.

В същия ден дойдоха при него садукееите, които казват, че няма оживяване [от мъртвите] и го попитаха, казвайки:

– Учителю, Мойсей каза, ако някой умре без да има деца, брат му да се ожени за съпругата му и да въздигне потомство на брат си. А между нас имаше седем братя и първият като се ожени, почина, и понеже нямаше потомство, остави съпругата си на брат си. Подобно и вторият, и третият, до седмия. А последно след всички умря и жената. И така, при оживяването [от мъртвите] на кого от седемте ще бъде съпруга, защото всички я имаха?

Но в отговор Иисус им каза:

– Заблуждавате се, понеже не познавате писанията, нито силата на бога. Защото в оживяването [от мъртвите] нито се женят, нито се омъжват, но са като вестителите на бога в небето. А за оживяването на мъртвите не сте ли прочели казаното ви от бога, като казва: *Аз съм богът на Авраам и богът на Исаак, и богът на Яков*. Богът не е бог на мъртвите, но на живите.

И множествата, като чуха, се удивяваха на учението му.

А фарисеите като чуха, че смълчал садукееите, се събраха заедно, и един от тях, юрист, го попита, изпитвайки го, и каза:

– Учителю, коя заповед е велика в закона?

А Иесус му каза:

– *Да обичаш господарят твой бог с цялото си сърце и с цялата си душа, и с целия си ум* – тази е първата и велика заповед. А втората подобна на нея: *Да обичаш ближния си както себе си*. На тези две заповеди висят целият закон и пророците.

И докато фарисеите бяха събрани, Иесус ги попита, казвайки:

– Как ви се струва относно помазаника, на кого е син?

Казват му:

– На Давид.

Казва им:

– Как тогава Давид чрез духа го нарича господар, казвайки: *Каза господарят на моя господар: Стой седнал отдясно ми, докато поставя враговете ти естрада под краката ти.* И така, ако Давид го нарича господар, как е негов син?

И никой не можеше да му отговори слово, нито някой се осмели от този ден да го попита нещо.

Това Иисус проговори на множествата и на учениците си, казвайки:

– На мястото на Мойсей седнаха писарите и фарисеите. Затова всички неща, които ви кажат да пазите, пазете и вършете, но според делата им не вършете, защото говорят и не вършат. Тъй като връзват тежки и трудни за носене товари, и слагат ги на раменете на хората, но не искат с пръста си да ги помръднат. Но вършат всичките си дела, за да бъдат видени от хората. И правят амулетите си големи, и правят краищата на плащовете си големи, и обичат първите места по трапезите и първите места в синагогите, и поздравите по площадите, и да ги наричат хората: *Равви, равви!* Но вие не се наричайте *равви*, защото един е вашият водач – помазаникът, а всички

вие сте братя. И [никого] на земята да не наречете ваш баща, защото един е вашият баща – този в небесата. Нито да се наречете водачи, защото един е вашият водач – помазаникът. А този, който е по-велик сред вас, нека е ваш слуга. Но който възвишава себе си ще бъде смирен, и който смирява себе си, ще бъде възвишен.

“Горко ви, писари и фарисеи, двуличници, защото затваряте царството [което е] на небесата от хората, защото вие не влизате, нито оставяте влизащите да влязат.

“Но горко ви, писари и фарисеи, двуличници, защото изпояждате домовете на вдовиците и за оправдание се молите дълго – поради това ще приемете по-тежка присъда.

“Горко ви, писари и фарисеи, двуличници, защото обхождате морето и сушата, за да направите един обръщенец [към юдаизма], и когато стане, го правите син на Геена два пъти повече от вас.

“Горко ви, слепи водачи, които казвате: *Който се закълне в храма, нищо не е, но който се закълне в златото на храма, задължава се.* Глупави и слепи, защото кое е по-

голямо, златото или храмът, който освещава златото? И: *Който се закълне в жертвеника, нищо не е, но който се закълне в дара, който е върху него, задължава се.* Глупави и слепи, кое е по-голямо, дарът или жертвеникът, който освещава дара? Затова който се закълне в жертвеника, заклева се в него и във всичко, което е върху него. И който се закълне в храма, заклева се в него и в този, който обитава в него. И който се закълне в небето, заклева се в трона на бога и в този, който седи на него.

“Горко ви, писари и фарисеи, двуличници, защото давате десятък от ментата, копъра и кимиона, и изоставихте по-важните неща на закона: съда, състраданието и вярата. Тези [неща] трябваше да правите и другите да не изоставяте.

“Слепи водачи, които прецеждате комара, но поглъщате камилата.

“Горко ви, писари и фарисеи, двуличници, защото очиствате външното на чашата и на блюдото, но отвътре са пълни с грабеж и невъздържаност. Фарисей сляп, очисти първо вътрешното на чашата и на блюдото, за да стане и външното им чисто.

“Горко ви, писари и фарисеи, двуличници, защото приличате на варосани гробници, които отвън изглеждат красиви, но отвътре са пълни с кости от мъртъвци и всякаква нечистота. Така и вие отвън изглеждате на хората справедливи, но отвътре сте пълни с двуличие и беззаконие.

“Горко ви писари и фарисеи, двуличници, защото зидате гробници на пророците и украсявате гробовете на справедливите, и казвате: *Ако бяхме в дните на бащите си, нямаше да съучастваме с тях в кръвта на пророците.* Така свидетелствате за себе си, че сте синове на тези, които убиха пророците, и вие допълнете мярката на бащите ви.

“Змии, деца на усойници, как ще избегнете присъдата за Геена? За това аз изпращам до вас пророци и мъдри, и писари, и [някои] от тях ще убиете и разпънете на кръст, и [някои] от тях ще бичувате в синагогите си, и ще преследвате от град на град, за да дойде върху вас всяка справедлива кръв пролята на земята – от кръвта на справедливия Авел до кръвта на Захария, син на Варахия, когото убихте между храма и жертвеника. Амин,

казвам ви, всички тези неща ще дойдат върху това поколение.

“Йерусалиме, Йерусалиме, ти който избиваш пророците и замеряш с камъни изпратените при тебе – колко пъти поисках да събера децата ти, както кокошката събира пилетата под крилата си, но не поискахте. Ето, домът ви ще бъде оставен пуст. Защото казвам ви, няма да ме видите от сега, докато кажете: *Благословен [е] този, който идва в името на господаря!*

И Иисус като излезе и си отиваше от храма, учениците му се доближиха, за да му покажат зданията на храма. Но Иисус им каза:

– Не виждате ли всички тези [здания]? Амин, казвам ви, тук няма да остане камък върху камък, който да не бъде сринат.

А когато той седеше на Маслинената планина, учениците му се приближиха при него насаме, казвайки:

– Кажни ни, кога ще станат тези неща и какъв е знакът за твоето идване и за края на епохата?

И в отговор Иесус им каза:

– Гледайте да не ви измами някой, защото мнозина ще дойдат в моето име, като казват: *Аз съм помазаникът!* и ще измамят мнозина. Но предстои да чувате за войни и за слухове за войни – гледайте, не изпадайте в ужас, защото всички тези [неща] трябва се случат, но още не е краят. Защото ще се вдигне народ против народ и царство против царство, и на места ще има глад, епидемии и земетресения. Но всички тези неща са начало на болки. Тогава ще ви предават на угнетяване, и ще ви убиват, и ще бъдете мразени от всички народи заради името ми. Тогава мнозина ще се скандализират и един друг ще се предават, и един друг ще се намразват. И много лъжепророци ще бъдат издигани и ще измамят мнозина. И поради умноженото беззаконие то любовта на мнозина ще изстива. Но който устои докрай, той ще бъде спасен. И ще бъде прогласявана тази добра вест на царството по цялата обитаема земя за свидетелство за всички народи, и тогава ще дойде краят.

“Прочее, когато видите гнусотата на опустошението, за която е казано от пророк

Данаил, стояща на святото място, който чете нека да разбира, тогава тези, които са в Юдея да бягат по планините; който [е] на покрива, да не слиза да вземе нещо от къщата си, и който [е] на полето, да не се връща назад да вземе дрехите си. А горко на бременните и на кърмещите през онези дни. И молете се, да не бъде бягането ви през зимата, нито в събота. Защото тогава ще бъде голямо угнетение, каквото не е било от началото на света дори до днес, и нито ще бъде. И ако не се бяха съкратили онези дни, не би се спасила никоя плът, но заради избраните онези дни ще бъдат съкратени. Тогава, ако някой ви каже: *Ето, помазаникът [е] тук!*, или *Там!*, не вярвайте! Защото ще се издигат лъжепомазаници и лъжепророци, и ще дават големи знамения и чудеса, за да заблудят, ако е възможно, и избраните. Ето, предрекох ви.

“Затова ако ви кажат: *Ето, в пустинята е*, не отивайте! *Ето, в складовете*, не вярвайте! Защото както светкавицата се появява от изток и свети до запад, така ще бъде и идването на сина на човека. Защото където би бил трупът, там ще се съберат орлите.

“Но веднага след угнетението на онези дни слънцето ще потъмнее и луната няма да даде светлината си, и звездите ще паднат от небето, и небесните сили ще се разклатят. И тогава ще се яви знамението на сина на човека в небето. И тогава всички племена на земята ще се удрят в гърдите, и ще видят сина на човека да идва на небесните облаци със сила и голяма слава. И ще изпрати вестителите си със силен звук от тръба, и ще съберат избраните му от четирите вятъра, от краищата на небесата до краищата им.

“А научете това сравнение от смокинята: Когато клонът ѝ вече омекне и развие листа, знаете, че лятото е близо. Така и вие, когато видите всички тези [събития], знайте, че е близо при портите. Амин, казвам ви, няма да премине този род, докато всички тези [събития] не станат. Небето и земята ще преминат, но моите слова няма да преминат.

“Но за онзи ден и час никой не знае, нито дори вестителите на небесата, освен единствен баща ми. Но както дните на Ной, така ще бъде идването на сина на човека. Защото както бяха в дните, които бяха преди катаклизма – ядяха и пиеха, женеха се и се

омъжваха, до деня, в който Ной влезе в раклата, и не узнаха, докато не дойде катаклизмът и отнесе всички – така ще бъде и идването на сина на човека. Тогава двама [мъже] ще бъдат на полето – единият се взима и единият се оставя. Две [жени] мелят на мелницата – едната се взима и едната се оставя. Затова бъдете будни, защото не знаете, в кой час идва вашият господар.

“Но знайте това, че ако господарят на дома беше знаел в коя стража идва крадецът, щеше да бъде буден и нямаше да допусне да разбият дома му. Затова и вие бъдете готови, защото синът на човека идва в час, в който не очаквате.

“Кой тогава е онзи верен и разумен роб, когото господарят му постави над слугите си, да им раздава храна на време? Блажен онзи роб, който като дойде господарят му, го намери, че прави така. Амин, казвам ви, че ще го постави над всичките си притежания. Но ако онзи зъл роб каже в сърцето си: *Господарят ми се бави да дойде* и започне да удря съ-робите си, и да яде и да пие с пияниците, господарят на онзи роб ще дойде в ден, в който не очаква, и в час, в който не знае, и ще

го разсече, и ще постави дела му с лицемерите. Там ще бъде плач и скърцане със зъби.

“Тогава царството [което е] на небесата ще се оприличи на десет девствени жени, които като взеха светилниците си, излязоха да посрещнат младоженеца. Но пет от тях бяха разумни и пет – глупави. Тези, които бяха глупави, като взеха светилниците си, не взеха със себе си зехтин. Но разумните взеха зехтин в съдовете си заедно със светилниците си. А докато младоженецът се бавеше, додряма се на всички. И спяха. А посред нощ се чу вик: *Ето младоженецът идва, излизайте, за да го посрещнете!* Тогава станаха всички онези девствени жени и приготвиха светилниците си. А глупавите казаха на разумните: *Дайте ни от зехтина си, защото светилниците ни гаснат.* Но разумните в отговор казаха: *Да не би да не стигне и на нас и на вас, но по-добре отидете при търговците и си купете.* Но докато те отиваха да купят, дойде младоженецът, и готовите влязоха с него на сватбата, и вратата се заключи. А после идват и останалите девствени жени, като казваха: *Господарю, господарю, отвори ни!* А той в отговор каза: *Амин, казвам ви, не ви*

познавам. Затова бъдете будни, защото не знаете деня, нито часа, в който синът на човека идва!

“Както човек на тръгване от дома повика своите си роби и им предаде имуществото си. И на един даде пет талана [сребро], а на друг – два, а на друг – един, на всеки според собствената му сила. И веднага замина. А като отиде този, който взе петте талана, работи с тях и направи други пет талана. Подобно и този с двата спечели и той други два. Но този, който взе единия, като отиде, изкопа в земята и скри среброто на господаря си. А след много време идва господарят на онези роби и си преглежда сметките с тях. И като дойде този, който взе петте талана, донесе други пет талана, казвайки: *Господарю, пет талана ми предостави, ето, спечелих върху тях други пет талана.* А неговият господарят му казваше: *Добре, добри и верни робе, над малко неща беше верен, над много ще те поставя. Влез в радостта на господаря си!* А когато пристъпи и този, който взе двата талана [сребро], каза: *Господарю, два талана [сребро] ми предаде, ето, спечелих върху тях други два талана.* Неговият господар му казваше: *Добре, добри и верни робе, над малко*

неща беше верен, над много ще те поставя. Влез в радостта на господаря си! А като пристъпи и този, който беше взел единият талан [сребро], каза: Господарю, знаех за тебе, че си жесток човек: жънеш, където не си сял, и събираш, където не си разпръсвал. И като се уплаших, отидох и скрих талана ти в земята. Ето, имаш своето си! А неговият господар в отговор му каза: Зли и страхливи робе, знаел си, че жъна където не съм сял, и събирам, където не съм разпръснал. Затова трябваше да дадеш среброто ми на банкерите, и аз като дойда, бих прибрал моето с лихва. Затова вземете от него талана и дайте го на този, който има десет талана. Защото на всеки, който има, ще му бъде дадено и ще му бъде преумножено, а от този, който няма, и това, което има, ще му бъде отнето. И безполезния роб хвърлете във външната тъмнина, там ще бъде плач и скърцане със зъби.

“А когато дойде синът на човека в славата си и всички святи вестители с него, тогава ще седне на трона на славата си, и ще бъдат събрани пред него всички народи. И ще ги раздели едни от други както овчарят разделя овцете от козите. И ще постави овцете от

дясната си страна, а козите – от лявата. Тогава царят ще каже на тези, които са от дясната му страна: *Елате вие благословени от баща ми, наследете царството приготвено за вас от създаването на света. Защото огладнях и ми дадохте да ям; ожаднях, и ме напоихте; бях чужденец и ме прибрахте; гол – и ме облякохте; болен – и се погрижихте за мене; бях в затвор и дойдохте при мене. Тогава в отговор праведните ще му кажат: Господарю, кога те видяхме гладен и те нахранихме, или жаден и те напоихме? А кога те видяхме чужденец и те прибрахме, или гол и те облякохме? А кога те видяхме болен, или в затвор и дойдохме при тебе? И в отговор царят ще им каже: Амин, казвам ви, доколкото го направихте на един от тези най-малки мои братя, на мене го направихте.*

“ Тогава ще каже и на тези от ляво: *Идете си от мене вие, проклети, във вечния огън приготвен за клеветника и за неговите вестители. Защото огладнях и не ми дадохте да ям, ожаднях и не ме напоихте, бях чужденец и не ме прибрахте, гол – и не ме облякохте, болен и в затвор – и не се погрижихте за мене. Тогава в отговор и те ще му кажат: Господарю, кога те видяхме гладен или жаден,*

или чужденец, или гол, или болен, или в затвор и не ти послужихме? Тогава в отговор ще им каже: Амин, казвам ви, доколкото не го направихте на един от тези най-малките, нито на мене го направихте. И тези ще отидат във вечно наказание, а справедливите във вечен живот.

И след това, когато Иесус завърши всички тези слова, каза на учениците си:

– Знаете, че след два дни е пасхата, и синът на човека е предаван да бъде разпънат.

Тогава се събраха главните свещениците и писарите, и старейшините на народа в двора на първосвещеника наречен Каяфа. И се договориха да заловят Иесус с измама и да го убият. Но казваха: *Не на празника, за да не стане размирица сред народа.*

А когато Иесус беше в Бетания, в дома на Симон прокажения, дойде при него една жена, която имаше алабастрен съд с много скъпо благовонно масло, и го изля на главата му, докато той седеше. А като видяха учениците му, се възмутиха, като казваха:

– За какво такава загуба? Защото това благовонно масло можеше да се продаде скъпо и да бъде раздадено на бедните.

Но Иесус, като узна, им каза:

– Защо досаждате на жената? Защото добро дело извърши за мене. Тъй като винаги имате бедните със себе си, но мене не винаги имате. Защото тя, като изля това благовонно масло на тялото ми, го направи за погребението ми. Амин, казвам ви, където бъде прогласена тази добра вест в целия свят, ще бъде говорено и каквото тя направи за неин спомен.

Тогава, един от дванадесетте, когото наричаха Юда Искариотес, като отиде при първосвещениците, каза: *Какво сте готови да ми дадете и аз ще ви го предам?* А те му измериха тридесет сребърника. И оттогава търсеше удобно време, за да го предаде.

А в първия на безквасните се приближиха учениците до Иесус, казвайки му:

– Къде искаш да ти приготвим да ядеш пасхата?

А той каза:

– Отидете в града при еди-кого си и му кажете: *Учителят казва: „Времето ми е близо, при тебе празнувам пасхата с учениците си.“*

И учениците направиха както им заръча Иесус, и приготвиха пасхата.

А когато стана вечер, той седеше с дванадесетте. И докато те ядяха, каза:

– Амин, казвам ви, че един от вас ще ме предаде!

И те наскърбени твърде много започнаха, всеки от тях, да му казват:

– Да не [би да] съм аз, господарю?

А той в отговор каза:

– Този, който [в момента] е натопил ръката си с мене в блюдото, той ще ме предаде. Действително синът на човека отива, както е писано за него, но горко на онзи човек, чрез когото синът на човека е предаван. Добре щеше да бъде за него, [за] онзи човек, ако не се беше родил.

А Юда, който го предаде, в отговор каза:

– Да не [би да] съм аз, раби?

Казва му:

– Ти [го] каза.

А докато те ядяха, Иисус, като взе хляб и като благослови, разчупи и даваше на учениците, и каза:

– Вземете, яжте, това е моето тяло!

И като взе чашата и благодари, даде им, казвайки:

– Пийте всички от нея, защото това е моята кръв на новия договор-завещание, която се пролива за мнозина за прошка на греховете. Но казвам ви, че няма да пия от този плод на лозата от сега до онзи ден, когато го пия нов с вас в царството на баща ми.

И като изпяха хвалебна песен, излязоха към Планината на маслините.

Тогава Иисус им казва:

– Всички вие ще се скандализирате в мене през тази нощ, защото е писано:

*Ще поразя пастира и овците на стадото
ще се разпръснат.*

А след като бъда съживен, ще стигна
преди вас в Галилея.

А в отговор Камък му каза:

– Ако и всички да се скандализират в
тебе, аз никога няма да се скандализирам!

Иесус му казваше:

– Амин, казвам ти, че през тази нощ,
преди петел да пропее, ще се отречеш от
мене три пъти.

Камък му казва:

– Дори и да ми се наложи да умра с теб,
няма да се отрека от теб!

Подобно казаха и всички ученици. Тогава
Иесус отива с тях на място наричано Гетси-
мания и казва на учениците:

– Останете тук докато отида там да се по-
моля!

И като взе Камък и двамата синове на Зе-
ведей, започна да скърби и да се измъчва. То-
гава им казва:

– Душата ми е покрусена до смърт, застанете тук и бъдете будни с мене!

И като се отдалечи малко, падна на лицето си, като се молеше и казваше:

– Татко мой, ако е възможно да ме отмине тази чаша, не обаче както аз искам, но както ти.

И идва при учениците, и ги намира заспали, и казва на Камък:

– Толкова ли не можахте един час да останете будни с мене? Стойте будни и се молете, за да не бъдете подложени на изпитание! Духът е [винаги] в готовност, но плътта е немощна.

Пак втори път като отиде, се помоли, казвайки:

– Татко мой, ако не е възможно тази чаша да отмине от мене без да я пия, да бъде волята ти!

И като дойде, пак ги намери заспали, защото очите им бяха натежали. И като ги остави, като отиде, пак се помоли трети път и каза същото слово. Тогава се доближава до учениците си и им казва:

– Все още ли спите и почивате? Ето, наближи часът и синът на човека бива предаван в ръцете на престъпниците. Ставайте да вървим! Ето, приближил е този, който ме предава.

И докато той още говореше, ето дойде Юда, един от дванадесетте, и с него голямо множество с ножове и тояги [изпратени] от главните свещеници и старейшините на народа. А този, който го предаваше, им даде знак, казвайки: *Когато целуна, той е, хванете го.* И веднага, като се приближи при Иесус, каза:

– Бъди здрав, рабби!

И го целуна. А Иесус му каза:

– Приятелю, за какво си тук?

Тогава, като се доближиха, сложиха ръце на Иесус и го хванаха. И ето, един от тези, които бяха с Иесус, като протегна ръката си, извади ножа си, и като удари роба на главния свещеник, му отсече ухото. Тогава Иесус му казва:

– Върни ножа на мястото му, защото всички, които хванат нож, ще погинат от нож. Или мислиш, че не мога сега да помоля баща ми и да ми предостави повече от дванадесет легиона вестители? Как прочее ще се изпълнят писанията, че така трябва да стане?

В този час Иесус каза на множествата:

– Като за разбойник излязохте да ме хванете с ножове и тояги. Всеки ден седях при вас, докато поучавах в храма, и не ме хванахте. Но всичко това стана, за да бъдат изпълнени писанията на пророците.

Тогава всички ученици, като го оставиха, избягаха. А тези, които задържаха Иесус, го отведоха при главния свещеник Каяфа, където бяха събрани писарите и старейшините. А Камък го следваше отдалече до двора на главния свещеник. И като влезе вътре, седеше със слугите, за да види края. А главните свещениците и старейшините, и целият съвет търсеха лъжесвидетелство против Иесус, за да го убият, и не намериха. И много лъжесвидетели, като дойдоха, [пак] не намериха. А последно, като се приближиха двама лъжесвидетели, казаха:

– Този казваше: *Мога да разруша храма на бога и за три дена да го изградя.*

И главният свещеник като стана, му каза:

– Нищо ли не отговаряш? Какво свидетелстват тези против тебе?

Но Иесус мълчеше. И в отговор главният свещеник му каза:

– Заклевам те в живия бог, да ни кажеш, ти ли си помазаникът, синът на бога?

Иесус му казва:

– Ти [го] каза. Но казвам ви, отсега ще виждате синът на човека да седи отдясно на силата и да идва с небесните облаци.

Тогава главният свещеник раздра облеклото си, казвайки:

– Изрече богохулство! Каква нужда имаме още от свидетели? Ето, чухте сега богохулството му! Как ви изглежда?

А те в отговор казаха:

– Подлежи на смърт!

Тогава го заплюха в лицето и му удариха плесници. А тези, които го удариха, казваха:

– Пророкувай ни, помазанико, кой е този, който те удари?

А Камък седеше отвън, в двора. И една слугиня се приближи до него, казвайки:

– И ти беше с Иесус Галилееца!

А той се отрече пред всички, казвайки:

– Не знам какво говориш!

А когато той излезе в преддверието, го видя друга [слугиня] и каза на онези там:

– И този беше с Иесус Назарянина.

И пак се отрече с клетва:

– Не познавам този човек!

А след малко се доближиха тези, които стояха там и казаха на Камък:

– Наистина и ти си от тях, защото и говоренето ти те прави явен.

Тогава започна да проклина и да се кълне:

– Не познавам този човек!

И веднага пропя петел. И Камък си спомни казаното от Иесус, който му каза: *Преди петел да пропее, три пъти ще се отречеш от мене.* И като излезе навън, плака горчиво.

А като стана сутрин, всички главни свещеници и старейшини на народа взеха решение против Иесус, да го убият. И като го вързаха, го заведоха, и го предадоха на Пилат Понтийски, губернатора.

Тогава Юда, който го предаде, като видя, че беше осъден, се разкая и върна тридесетте сребърника на главните свещеници и на старейшините, казвайки:

– Извърших престъпление като предадох невинна кръв.

А те казаха:

– Нас какво ни е? Ти му мисли!

И като хвърли сребърниците в храма, излезе. И като отиде, се обеси. А главните свещеници, като взеха сребърниците, казаха:

– Не е позволено да ги сложим в корбана, защото са цена на кръв.

И като се съветваха, купиха с тях нивата на грънчаря, за погребване на чужденци. Затова тази нива беше наречена *Кръвна нива*, [както се нарича и] до днес. Тогава се изпълни казаното от пророк Еремия, който казва:

И взеха тридесетте сребърника, цената на оценения, когото оцениха синовете на Израел. И дадоха ги за нивата на грънчаря, както ми нареди господарят.

А Иесус застана пред губернатора, и губернаторът го попита, казвайки:

– Ти ли си царят на юдеите?

А Иесус му казваше:

– Ти [го] казваш.

И докато го обвиняваха главните свещеници и старейшините, не отговори нищо. Тогава Пилат му казва:

– Не чуваш ли колко много свидетелстват против тебе?

И не му отговори нито дума на нищо, така че губернаторът се чудеше много. А на

празник губернаторът имаше обичай да освобождава за множеството един затворник, когото биха поискали. А имаха тогава един прочут затворник, наричан Барабас. Поради това, както бяха събрани, Пилат им каза:

– Кого искате да ви освободя: Барабас, или Иесус, наричан помазаникът? (Защото знаеше, че го предадоха от завист.)

А докато седеше на съдийския престол, съпругата му изпрати до него, казвайки:

– [Да няма] нищо между тебе и този справедлив [човек], защото днес много пострадах на сън поради него!

Но главните свещеници и старейшините убедиха множествата да изпросят Барабас, а Иесус да погубят. А в отговор губернаторът ги попита:

– Кого от двамата искате да ви освободя?

А те отговориха:

– Барабас.

Пилат им казва:

– Тогава какво да направя с Иесус, наричан помазаникът?

Всички казват му:

– Да бъде разпънат!

А губернаторът казваше:

– По каква причина, какво зло извърши?

А те още повече викаха, казвайки:

– Да бъде разпънат!

А Пилат като видя, че не принася полза, но става по-голяма размирица, като взе вода, изми си ръцете пред множеството, казвайки:

– Невинен съм за кръвта на този справедлив, вие гледайте!

И в отговор целият народ каза:

– Кръвта му [да бъде] върху нас и върху децата ни!

Тогава им освободи Барабас, а Иесус, като бичува, го предаде да бъде разпънат.

Тогава войниците на губернатора, като взеха Иесус в двора на гарнизона, събраха при него целия батальон. И като го съблякоха, му сложиха червена мантия. И като сплетоха венец от тръни, сложиха го на главата му, и тръстикова пръчка в дясната му

ръка. И след като коленичиха пред него, му се подиграваха, казвайки:

– Бъди здрав, царю на юдеите!

И като го заплюха, взеха тръстиковата пръчка и го биеха по главата. И след като му се подиграха, съблякоха му мантията и му облякоха неговите дрехи, и го отведоха за разпъване. И на излизане намериха един човек, киринеец, на име Симон, когото принудиха да вдигне кръста му. И като дойдоха на едно място наречено Голгота, което се превежда *Мястото на черепа*, дадох му да пие оцет смесен с жлъчка. И като вкуси, не искаше да пие.

А като го разпънаха, си разделиха дрехите му, като хвърляха жребий, за да бъде изпълнено казаното от пророка:

Разделиха си дрехите ми и за облеклото ми хвърлиха жребий.

И останаха там да го пазят. И поставиха над главата му обвинението му написано: *Този е Иесус, царят на юдеите*. Тогава разпъват с него двама разбойници, един от дясно и един от ляво.

А тези, които минаваха оттам, го хулеха, като клатеха главите си и казваха:

– Ти, който разрушаваш храма и за три дена го изграждаш, спаси себе си! Ако си синът на бога, слез от кръста!

Подобно и главните свещеници се подиграваха, заедно с писарите и старейшините, като казваха:

– Други спаси, себе си не може да спаси! Ако е царят на Израел да слезе сега от кръста и ще повярваме в него! Уповал се е на бога, нека да го избави сега, ако го иска, защото каза: *Аз съм синът на бога.*

А и разбойниците, които бяха разпънати заедно с него, го упрекваха по същия начин. А от шестия час стана тъмнина по цялата земя до деветия час. А около деветия час Иисус извика със силен глас, казвайки:

– Ели, ели, лама сабахтани? (тоест: Боже мой, боже мой, защо си ме оставил?)

А някои от стоящите там, като чува, казаха:

– Този вика Илия.

И веднага един от тях се завтече и като взе гъба, напои я с оцет и като я обви около тръстикова пръчка, даваше му да пие. А останалите казаха:

– Остави да видим дали Илия идва да го спаси.

А Иесус, като извика пак със силен глас, издъхна. И ето, завесата на храма се раздра на две от горе до долу. И земята се разтресе и скалите се разпукаха. И гробовете се разтвориха и много тела на починали святи оживяха. И като излязоха от гробовете след оживяването му, влязоха в святия град и се показаха на мнозина.

А центуриона и тези с него, които пазеха Иесус, като видяха земетресението и нещата, които станаха, се уплашиха много, казвайки:

– Наистина този беше синът на бога!

А там имаше много жени, които гледаха отдалеч, които бяха последвали Иесус от Галилея, като му служеха. Между които беше Мария от Магдала и Мария майката на Яков и Йосе, и майката на синовете на Зеведей.

А като стана вечер, дойде един богат човек от Ариматея на име Йосиф, който и сам

беше ученик на Иесус. Той, като дойде при Пилат, поиска тялото на Иесус. Тогава Пилат даде заповед да му се даде тялото. И Йосиф, като взе тялото, го обви в чисто платно, и го постави в своята нова гробница, изсечена в скалата. И като претърколи голям камък на вратата на гробницата, си отиде. А Мария от Магдала и другата Мария бяха там, седящи пред гробницата.

А на следващия ден, който е след приготвлението, главните свещеници и фарисеите се събраха при Пилат, казвайки:

– Господарю, спомнихме си, че онзи измамник каза още приживе: *След три дни ще оживея*. Затова заповядай да охраняват гробницата до третия ден, да не би учениците му като да дойдат през нощта, да го откраднат, и да кажат на народа: *Оживя от мъртъвците!* И последната измама ще бъде по-лоша от първата.

А Пилат им казваше:

– Имате стража, идете, охранявайте както знаете.

А те като отидоха заедно със стражата, подсигуриха гробницата, като запечатаха камъка.

А след съботата, на разсъмване в първия ден на седмицата, Мария от Магдала и другата Мария отидоха да видят гробницата. И ето, стана голямо земетресение, защото вестител от господаря, като слезе от небето, приближи и премести камъка от вратата, и седеше върху него. А видът му беше като светкавица и облеклото му бяло като сняг. А от страх от него се разтрепераха тези, които охраняваха, и станаха като мъртъвци. Но в отговор вестителят каза на жените:

– Вие не се бойте. Защото зная, че търсите Иисус разпънатия. Не е тука, защото оживя, както каза. Елате, вижте мястото където легеше господарят! И веднага, като си отидете, кажете на учениците му: *Оживя от мъртъвците! И ето, отива преди вас в Галилея, там ще го видите.* Ето, казах ви.

И като излязоха веднага от гробницата със страх и голяма радост, се затичаха да известят на учениците му. А докато отиваха да известят на учениците му... и ето, Иисус отиде насреща им, казвайки:

– Бъдете здрави!

А те като го приближиха, се хванаха за краката му и му се поклониха. Тогава Иесус им казва:

– Не се бойте! Отивайте, известете на братята ми да отидат в Галилея, и там ще ме видят.

А [във времето] докато те отиваха, ето, някои от стражата, като отидоха в града, известиха на главните свещеници нещата, които се бяха случили. И като се събраха със старейшините взеха решение и дадоха на войниците достатъчно сребърници, казвайки:

– Кажете [така]: *Учениците му дошли през нощта и го откраднали, докато ние спяхме.* И ако се чуе това при губернатора, ние ще го склоним и ще ви направим да нямате грижи.

А те, като взеха сребърниците, направиха както бяха научени. И това слово се разпространи сред юдеите дори и до днес.

А единадесетте ученици отидоха в Галилея на планината, където Иесус им нареди. И като го видяха, му се поклониха. А някои/други се усъмниха. И Иесус като приближи, им говори, казвайки:

– Даде ми се цялата власт в небето и на земята. Затова, като отидете, научете всички народи, като ги потапяте в името на бащата, и на сина, и на святия дух, като ги учите да пазят всички неща, които ви заповядах. И ето, аз съм с вас през всичките дни до края на епохата. Амин.

край

Авторски права: Този текст е превод на „Приетия текст“ – от изданието на Елзевир от 1624 година, извършен от нашият екип. Вие можете свободно да копирате, разпространявате, издавате, продавате дадения текст, без да можете да претендирате, че вие сте го превеждали, понеже не сте. Също така можете да го промените, както считате за необходимо, но тогава не можете да кажете, че ние сме го направили. Следователно всеки носи своята си отговорност. А върху тези, които променят значението и смисъла на божиято слово тегне проклятието да загубят вечния живот, който ни е бил подарен в името на Исус от Назарет.

За допълнителна информация:

team@slovotonaboga.com

